

Sygn. akt II K 86/15

V Ds. 28/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Staszak (spr.)

Sędzia: SSR del. do SO Aneta Jarmołowicz

Ławnicy: Katarzyna Preis - Jacykowska

Mariusz Piasta

Gracjan Pawlak

Protokolant: st. sekr. sąd. Arkadiusz Musiański

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Arkadiusza Roćko

po rozpoznaniu w dniach: 07.08.2015r., 10.08.2015r., 17.08.2015r., 24.08.2015r., 28.08.2015r., 31.08.2015r., 10.09.2015r., 17.09.2015r., 21.10.2015r., 16.11.2015r., 21.12.2015r., 26.02.2016r., 20.06.2016r., 16.08.2016r., 08.09.2016r.

sprawy: **M. W. (1)** s. Z. i E. z d. C., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 24 do 25 listopada 2012r., na terenie Niemiec, w R., w mieszkaniu przy ul. (...), działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia I. P. (1), będąc uprzednio skazanym w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., dokonał jego zabójstwa w ten sposób, że zadał przy użyciu noża, jedenaście ran kłutych; dwie w klatkę piersiową oraz dziewięć w plecy i okolice łędźwi, powodując u wymienionego m.in. przecięcie osierdza, serca, lewego, dolnego płata płuc, śledziony, przepony po lewej stronie oraz liczne rany żeber, będące bezpośrednią przyczyną jego zgonu

tj. o czyn z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. w dniu 3 kwietnia 2013r., w godzinach popołudniowych, w G. przy ul. (...), w pomieszczeniach zakładu rzemieślniczego, działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia J. G. (1), będąc uprzednio skazanym w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., dokonał jego zabójstwa w ten sposób, że udał się pod wyżej wskazany adres, gdzie po wejściu do wnętrza uderzył J. G. (1) narzędziem tępokrawędzistym kilkakrotnie w głowę i różne części ciała, dusił założonym na szyję kablem, uciskał kolanami na klatkę piersiową, powodując u wymienionego, liczne obrażenia głowy w postaci ran szarpanych i tłuczonych, obrażenia okolic szyi, wielomiejscowe obrażenia klatki piersiowej, z licznymi złamaniami żeber, pęknięciem ściany aorty oraz tamponady serca, będące bezpośrednią przyczyną jego zgonu, następnie przeciągnął wymienionego do pomieszczenia gospodarczego, gdzie dokonał ukrycia jego ciała pod warstwą odzieży, po czym splądrował pomieszczenie, zabrał klucze do mieszkania przy ul. (...) w G., należącego J. G. (1), udał się tam, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wieżę audio, zegarek marki „A.”,

telefon komórkowy marki M. (...), a także wyroby ze złota w postaci sygnetu z czarnym okiem, obrączki oraz łańcuszka, o łącznej wartości nie mniejszej niż 4000 zł

tj. o czyn z art. 148 §2 pkt.2 kk w zb. z art. 280 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §2 kk.

I. oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od 24 do 25 listopada 2012 r. na terenie Niemiec w R. w mieszkaniu przy ul. (...) działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia I. P. (1), będąc uprzednio skazanym w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 par. 2 kk za przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 09.02.2005 r. sygn. akt IX K 899/03 za czyn z art. 280 par. 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28.03.2006 do 31.08.2010, w ciągu 5 lat od odbycia tej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu - w nieustalonych bliżej okolicznościach dokonał jego zabójstwa w ten sposób, że zadał przy użyciu nieustalonego narzędzia jedenaście ran kłutych: dwie w klatkę piersiową oraz dziewięć w plecy i okolice lędźwi, powodując u wymienionego m. in. przecięcie osierdza, serca, lewego dolnego płata płuc, śledziony, przepony po lewej stronie oraz liczne rany żeber, przy czym dwie rany w klatkę piersiową były bezpośrednią przyczyną zgonu, tj. czynu z art. 148 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk i za to na podstawie art. 148 §1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności

II. oskarżonego **M. W. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II części wstępnej wyroku

III. na podstawie art. 63 §1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.10.2014 do dnia 04.02.2016 r. i od 12.03.2016 do dnia 08.09.2016 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. D. kwotę 6.346,80 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Mariusz Piasta SSR del. do SO Aneta Jarmołowicz SSO Dorota Staszak Gracjan Pawlak Katarzyna Preis - Jacykowska

II K 86/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W piątek 07.12.2012 r. w domu przy ul. (...) w dzielnicy W. w R. znaleziono zwłoki mężczyzny I. P. (1) urodzonego (...) w miejscowości H., która obecnie leży na terenie Polski, pokrzywdzony był obywatelstwa niemieckiego. Nastąpiło to na skutek telefonu jego bratanicy E. M. na policję z informacją, że nie może dodzwonić się do wujka i martwi się o niego z uwagi na jego słaby stan zdrowia. Po otworzeniu drzwi przez pogotowie ślusarskie znaleziono ciało pokrzywdzonego leżące na brzuchu w pokoju dziennym na rozłożonej podwójnej kanapie, uderzał silny odór zgnilizny. Zwłoki były nagie, przykryte dwoma kocami. Zwłoki znajdowały się w stanie zaawansowanego rozkładu, naskórek zaczął się częściowo oddzielać, widoczne były liczne ślady kłute w obrębie pleców i klatki piersiowej. Drzwi wejściowe do mieszkania były zamknięte, w toku przeszukania nie odnaleziono klucza. Liczne drzwi od szafek, szaf w pokoju dziennym były otwarte, a duża część rzeczy leżała na podłodze, szuflada była wyrzucona z szafki, drzwi od innej szafki leżały na środku pokoju. Pokój sprawiał wrażenie przeszukanego i przetrzęsionego. W zlewku w kuchni znajdował się portfel, którego zawartość została tam wysypana. W kuchni leżał częściowo złożony materac dmuchany. Po uruchomieniu odtwarzacza DVD i telewizora włączył się film gejowski. Z szafek i mebli wyrzucono na podłogę dużą ilość filmów video i czasopism o tematyce gejowskiej przeważnie w języku polskim.

Samochód osobowy należący do pokrzywdzonego m. (...) stał zaparkowany przed domem, klucze do niego leżały w kuchni. W mieszkaniu nie udało się odnaleźć narzędzia zbrodni. Mieszkanie było jednopokojowe z przedpokojem,

łazienką i kuchnią. Rolety – żaluzje na oknach w łazience , kuchni , pokoju dziennym były opuszczone i zasłonięte , uniemożliwiając wgląd do wnętrza mieszkania. Na kanapie w pokoju dziennym znaleziono pościel z widocznymi śladami krwi. Na kanapie także są widoczne ślady krwi. Na ścianie nad kanapą na wysokości 50-60 cm stwierdzono lekkie , czerwone ślady na tapecie , przebiegały w kierunku , z którego trysnęły - z góry do dołu w lewą stronę.

Dowód : Zawiadomienie o przestępstwie k- 2733-2736 , 2737-2738 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Protokół oględzin miejsca przestępstwa k- 3206 3214 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Wniosek o badanie k- 3215-3220 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Segregator nr VI ze zdjęciami k- 24-77 i szkicem k- 18-19 w zw.z k-5791

Już w dniu 02.12.2012 r. sąsiadka I. P. (1) I. S. (1) zwróciła uwagę na to ,że w domu nieprzyjemnie pachnie.

Dowód : zeznania świadka I. S. k- 3116-3119 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-552

I. P. (1) był widziany przez sąsiada G. R. (1) w dniu 23.11.2012 r. około godziny 18.30 , kiedy przyjechał swoim samochodem pod dom. Był wówczas w towarzystwie młodego mężczyzny. Około godziny 19.00 -21.00 G. R. (1) widział tego młodego mężczyznę jeszcze raz jak ten wspólnie z I. P. (1) niósł skrzynkę z jabłkami do domu (w toku oględzin miejsca zbrodni w kuchni stwierdzono obecność skrzynki z jabłkami) . Kiedy wrócił on do domu 27.11.2012 we wtorek , to samochód ten stał zaparkowany w innym miejscu - po drugiej stronie posesji. G. R. (1) wskazywał ,że nie jest w stanie rozpoznać tego młodego mężczyzny , bo nie przyjrzał mu się dokładnie , nie widział dokładnie jego twarzy. Po okazaniu mu tablicy poglądowej ze zdjęciami zeznał ,że nie jest do końca pewien , czy którąś z okazanych mu osób widział w towarzystwie I. P. (1) - podał , że przypomina sobie wąską twarz tak jak u osób na zdjęciach 2 i 4 i że mając na uwadze wrażenia ogólne , to mogła być to osoba nr 2 lub 4 (nr 4 to oskarżony M. W. (1)).

Dowód : zeznania świadka G. R. (1) k- 2747-2751, 2752-2760(tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052

Protokół okazania k- 3926-3929 wraz z tablicą poglądową k- 3866 w zw.z k- 5791

W dniu 23.11.2012 r. około godziny 21.00-21.30 G. H. widział pokrzywdzonego I. P. (1) w jego mieszkaniu na balkonie. Na jego prośbę I. P. (1) przeparkował swój samochód jeszcze tego samego wieczora , bo zagradzał on wjazd . Widział on przez okno swego mieszkania , jak to tego auta poszły dwie osoby i odjechały nim z zajmowanego miejsca . Ponadto w dniu 24.11.2012 około godziny 8.00-8.15 G. H. widział już przeparkowany samochód I. P. (1).

Dowód : zeznania świadka G. H. k- 2784-2787 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

W skrzynce pocztowej pokrzywdzonego najstarsza znaleziona gazeta była z dnia 25.11.2012r.

Dowód : raport k- 3132-3135 w zw.z k- 5791

W dniu 24.11.2012 r. I. P. (1) był w aptece około godziny 14.30. Dowód : raport k- 3149 w zw.z k- 5791

W kuchni mieszkania leżała karta z terminami wizyt u dentysty, termin wizyty przypadał na 27.11.2012 . W dokumentacji z gabinetu dentystycznego pod datą 27.11.2012 widnieje pieczęć o treści „ nie pojawił się na wizycie ”.

Dowód : protokół k- 3236 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5791

I. P. (1) wyjechał z Niemiec do Polski 06.11.2012 r. W tym dniu o godzinie 15.34 zaczął używać swojego polskiego numeru telefonu komórkowego + (...) na polską kartę operatora P. (...).

Dowód : pismo dot. telefonów k- 2805-2809 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5791

I. P. (1) wracał z Polski do Niemiec w dniu 23.11.2012 r. Ostatnią noc w Polsce spędził w miejscowości K. , gdzie się urodził - u A. P. (1) . Przed wyjazdem z Polski do Niemiec powiedział do A. P. (1) ,że ma po drodze odebrać mężczyznę w pobliżu granicy koło S. ,że ten mężczyzna ma do niego dojechać i że on ma go zabrać ze sobą do domu w Niemczech . Mówił ,że chce dokonać w swoim mieszkaniu jakieś prace przeróbkowe , postawić parawan czy coś takiego, by pokój przedzielić . Często tak robił ,że zabierał z Polski do Niemiec ze sobą ludzi , którzy mu pomagali w prowadzeniu gospodarstwa domowego , zawsze tym ludziom płacił , przeważnie byli to młodszy mężczyźni . I. P. (1) wyjechał od A. P. (1) około 7-8.00 rano , dzwonił do A. P. (1) już z drogi o godzinie 8.13 dnia 23.11.2012 r. podczas jazdy z K. do S. ze swojego polskiego numeru telefonu komórkowego o numerze + (...), potem o 8.16. O godzinie 9.44-10.14 I. P. (1) dzwonił pod numer + (...) (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w S.). Potem o godzinie 10.25 ponownie dzwonił pod ten numer (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w S.). O godzinie 10.34 po raz kolejny dzwonił on na numer + (...) (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w M.). O godzinie 11.54-12.24 dzwonił on do A. P. (1) (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w P.). O godzinie 12.37 dzwonił do H. brak danych (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w N.). W godzinach 13.04-16.14 wykonał 6 telefonów pod numer + (...) i wykonał jeden telefon do A. brak danych (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w G.). W godzinach 17.15 -17.53 wykonał 3 telefony pod numer + (...) (jego telefon logował się w stacji bazowej (...) w S. i to w tej samej części S. co numer (...)). O godzinie 17:55:06 kończy się wszelka komunikacja polskiego numeru telefonu I. P. (1) na terytorium Polski.

Dowód : zeznania świadka E. M. k- 2763-2768 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052

Zeznania świadka E. P. k- 2269-2774, 2776-2783 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

Pismo dot. kontaktów telefonicznych k- 2805-2809 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5791

Częściowo zeznania świadka A. P. (1) k- 3374-3376,4781-4782

Częściowo zeznania świadka R. P. k- 3358-3359,4880-4882

Częściowo zeznania świadka J. P. (1) k- 3360-3361 w zw. z k- 505205053

Zeznania świadka M. D. k- 3384-3385 w zw.z k-5053

Zeznania świadka B. C. k-3386-3387 w zw.z k- 5053

Zeznania świadka T. T. k- 3381-3383, 5049

Kontakt między numerem telefonu (...)należącym do I. P. (1) a numerem telefonu (...)należącym do oskarżonego M. W. (1) stwierdzono po raz pierwszy w dniu 17.11.2012 r. , połączenie nawiązał I. P. (1). Następnie do 23.11.2012 r. jest wyszczególnionych 25 połączeń lub prób połączeń między numerem pokrzywdzonego a tym numerem.

Numer telefonu (...) należący do oskarżonego M. W. pojawia się następnie 23.11.2012 r. o godzinie 20.21 w danych stacji bazowej w R. obejmującej swym zasięgiem ul. (...), kiedy dzwoni na polski numer telefonu (...). Ostatni raz numer (...) jest rejestrowany w stacji bazowej obejmującej miejsca przestępstwa w dniu 25.11.2012 r. o godzinie 7.24 , kiedy dzwoni na polski numer telefonu (...).

Brak było zarejestrowanych danych w Polsce odnośnie właścicieli numerów (...) oraz (...). Ostatnie użycie numeru(...) to 26.04.2013 , a ostatnie użycie numeru (...) to 25.11.2012 .

Numer (...) logował się głównie na terenie G. , a w dniu 23.11.2012 r. zaczął się przemieszczać w kierunku S. (by na koniec zarejestrować w tej samej części S. co numer pokrzywdzonego) . Ostatnie połączenie z polskimi współrzędnymi zarejestrowane zostało 23.11.2012 r. o godzinie 18.02 w położonej w pobliżu granicy miejscowości P. (S. – P.) .

Dalsza komunikacja była już prowadzona z Niemiec (wpisy Niemcy) , dane tych stacji bazowych (...) nie zostały zarejestrowane .

W dniu 25.11.2012 r. o godzinie 12.31 numer (...) został zarejestrowany ponownie na terenie Polski w miejscowości S. (miejscowość nadgraniczna , przez którą prowadzi linia kolejowa do S.) , a w dniu następnym rejestrowany był znowu w G. Trasa logowania się tego numeru w wieżach przekaźnikowych wskazuje na podróż koleją z Niemiec z R. do Polski.

Numer telefonu (...) (E. S. (1)) logował się wyłącznie na terenie G.

Karta z numerem telefonu (...) w czasie popełnienia zabójstwa I. P. (1) znajdowała się w aparacie telefonicznym o nr (...) należącym do E. S. (1) , konkubiny oskarżonego M. W. (1). Ten numer telefonu z tym numerem aparatu telefonicznego (...) został zarejestrowany przez wieżę przekaźnikową telefonii komórkowej w R. dzielnica W. obejmującej swym zasięgiem ul. (...) , gdzie doszło do zabójstwa. Ten sam aparat telefoniczny był w okresie od 14.11.2012 do 22.11.2012 r. używany 5 razy z kartą telefoniczną o numerze (...).

Ponadto numery telefonów (...) i (...) były w listopadzie 2012 r. używane z aparatem telefonicznym przypisanym do matki E. S. (1) . W szczególności w okresie 21.11.2012 -25.11.2012 aparat telefoniczny przypisany do matki E. S. (1) używany był z kartą telefoniczną o numerze (...).

W dniu 12.12.2012 r. inny numer telefonu (...) przypisany do E. S. (1) dzwonił na numer (...).

Oskarżony M. W. (1) korzystał z aparatów telefonicznych należących do E. S. (1) , zmieniał w nich karty .

Dowód : raporty k- 3162-3163, 3198 ,3204-3205(tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5791

Pismo dot. informacji o numerach telefonów k- 2803-2804 , 2810-2813, 2834-2835 (tłumaczenie na język polski) , k- 1836 w zw.z k- 5791

Sprawozdanie z analizy połączeń k- 4316-4322,4683-4691 w zw. z k- 5791

Wydruk połączeń k- 4323-4329 w zw.z k- 5791

Płyty CD z wykazami połączeń k- 4315,4466a w zw.z k- 5051

Częściowo zeznania świadka E. S. (1) k- 3489-3491, 4698-4702

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. k- 2352-2354

Ustalono też ,że stacjonarny niemiecki numer (...) należący do J. B. oraz jego telefon komórkowy (...) kontaktowały się wielokrotnie w okresie 16-23.11.2012 r. z polskim numerem telefonu (...), który w tym czasie był rejestrowany w okolicach G. J. B. zamieszczał w prasie polskiej (gazeta (...)) ogłoszenia w celu zawarcia znajomości z mężczyznami. W związku z tym zgłosił się do niego mężczyzna , któremu z uwagi na obietnicę przyjazdu przez niego z Polski do Niemiec przelewał pieniądze poprzez firmę (...). W sms-ie z dnia 19.11.2012 r. J. B. podał temu mężczyźnie swój adres zamieszkania. W dokumentach bankowych J. B. znajdowały się 3 przelewy z datami 16.11.2012 , 20.11.2012 i 05.12.2012 na łączną sumę 280 euro wystawione na odbiorcę M. W. (1). J. B. rozmawiał z tym mężczyzną przez telefon, mężczyzna ten mówił, że zatrzymał się u swojej siostry w G., przedstawiał się on przez telefon jako K. , chociaż tak naprawdę nazywał się M. W. (1) . Również z tą kobietą z Polski J. B. (lub jego znajoma) rozmawiał przez telefon. Była to E. S. (1) , której oskarżony kazał się podać za jego siostrę.

Dowód : zeznania świadka J. B.k- 3180-3195,2814-2822,2791-2802 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

Zeznania świadka J. S. k- 2826-2833(tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

Pismo dot. analizy telefonu komórkowego k- 2823 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5791

Pismo dotyczące przelewów k- 2824-2825 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5791

Raport k- 3198 w zw.z k- 5791

Częściowo zeznania świadka E. S. (1) k- 3489-3491, 4698-4702

I. P. (1) wprowadził się do tego domu około półtora roku w wcześniej. Mieszkał sam. Nie utrzymywał kontaktów z sąsiadami. Często przyjmował odwiedziny młodych mężczyzn . Nie utrzymywał kontaktów z kobietami. Okna jego mieszkania były ciągle zasłonięte zasłonami ,w oknach miał też opuszczone żaluzje. Chorował na nowotwór , guz , który uciskał jego nerwy ,swędziało go ciało , dlatego często chodził rozebrany.

Dowód : zeznania świadka I. S. k- 3116-3119 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5052-5053

Zeznania świadka W. W. k- 3120-3122 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5052-5053

Zeznania świadka G. R. (1) k- 2747-2750,2752-2760(tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5052

Zeznania świadka E. M. k- 2763-2768(tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5052

Zeznania świadka E. P.k- 2769-2774,2776-2783(tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

Zeznania świadka G. H. k- 2784-2787 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5052-5053

I. P. (1) posiadał kilka kont w różnych bankach , na podstawie analizy kont można było zaobserwować , że był on człowiekiem posługującym się gotówką. Na kontach posiadał : 45.427,09 euro ; 500,89 euro; 6.130,41 euro. Posiadał skrytkę bankową , ostatni raz korzystał z niej 05.11.2012 r.

Dowód : pismo dot. finansów k- 3293-3294(tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

W dniu 10.12.2012 przeprowadzono sekcję sądowo-lekarską i na zwłokach o oznakach zaawansowanego rozkładu stwierdzono po oględzinach zewnętrznych 11 ran klutych: w tym w klatce piersiowej 2 rany o gładkich krawędziach . Pierwsza rana jest położna najdalej u góry, jej środek znajduje się około 137 cm od podeszwy stopy i 3,5 cm w lewo od przedniej linii środka ciała. Przebiega na długość około 3 cm , otwarta na około 1,1 cm , przebiega od lewej strony do prawej i tworzy kąt do linii poziomej około 45 stopni. Brak rzucających się w oczy zaschnięć skóry na obrzeżach rany, o ile jest to możliwe do ustalenia przy zaawansowanym rozkładzie ciała. Oba kąty ran zakończone względnie ostro. Za środkiem znajdującym się około 132 cm powyżej podeszwy stopy oraz 3 cm od przedniej linii środka ciała jest druga rana o gładkich krawędziach o długości około 2,3 cm otwarta na około 1, 3 cm. Ta rana również przebiega od lewej strony , z góry do prawej ,w dół , tworząc kąt w stosunku do linii poziomej o wartości około 20 do 30 stopni.

Na plecach stwierdzono 9 ran o gładkich powierzchniach (ponumerowano je od 3-11). Rana nr 3 znajduje się 133cm powyżej spodu stopy i 8cm na lewo od tylnej linii środka ciała . Przebiega prawie poziomo i ma długość około 2, 7 cm. Krawędzie są zabarwione nieznacznie na brązowo na szerokość około 1 mm. Oba kąty rany zakończone są względnie ostro. Skóra w tych okolicach nieznacznie zabarwiona jest na niebiesko. Środek rany nr 4 znajduje się 128 cm powyżej podeszwy stopy oraz 11 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Przebiega ukośnie (o kącie około 45 stopni do linii poziomej) od strony prawej u góry do środka w dół , ma długość około 1,9 cm , otwarta na ponad 0,5 cm . Oba kąty rany zakończono nieznacznie ostro. Krawędzie rany zabarwione na długość ponad 2 mm na brązowawo czarno. Brak zaschniętej skóry na krawędziach. Środek rany nr 5 znajduje się 126 cm powyżej podeszwy stopy oraz 9 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Jest położona w przedłużeniu opisanej wcześniej rany nr 4 , ma długość około 1,7 cm , jest otwarta na ponad 0,5 cm (o kącie około 45 stopni do linii poziomej) . Krawędzie rany z przebarwieniami w kolorze czarnym na obszarze szerokim od około 0,1 do 0,2 cm . Kąt rany wskazujący pośrodku w dół jest względnie ostry, kąt rany wskazujący w górę w lewa stronę w kształcie ogona jaskółki. Środek rany nr 6 znajduje się około 125,5 cm

powyżej podeszwy stopy oraz 12 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Jest położona trochę poniżej i z boku rany nr 4, ma długość około 1,9 cm, przebiega również na ukos od góry z lewej strony do środka w dół (o kącie 45 stopni do linii poziomej). Skóra położona poniżej i z boku przebarwiona na szerokości ponad 1 cm na kolor brązowawo-czarny. Skóra w okolicach rany nie wykazuje żadnych zaschnięć. Oba kąty rany względnie zaokrąglone. Rana otwarta na około ponad 0,6 cm. Środek rany nr 7 znajduje się około 121 cm powyżej podeszwy stopy oraz 14 cm na lewo od tylnej linii środka ciała, ma długość około 2,2 cm i nieznacznie wznosi się o lewej strony na dole ku środkowi w górę. Rana tworzy z linią poziomą kąt około 15 stopni. Otwiera się na ponad 0,7 cm. Skóra w bezpośredniej okolicy z boku po lewej stronie ma brązowawo - czarne przebarwienia mierzące około 2,1 cm. Nieznaczne, szerokie na około 0,2 cm, brązowe przebarwienia w okolicach krawędzi. Kąt rany wskazujący na prawo od linii środka ciała jest trochę ostry, kąt rany w kierunku na zewnątrz ciała jest trochę zaokrąglony. Środek rany nr 8 znajduje się około 116 cm powyżej podeszwy stopy oraz 19,5 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Jest najwyżej położona w grupie łącznie czterech ran o gładkich krawędziach, które są położone blisko siebie. Z wnętrza rany wydobywa się zaschnięta tkanka w kolorze czarnym, przez co krawędzie rany nie mogą zostać opisane dokładnie. Jest długa na około 2,1 cm, otwarta na około ponad 0,9 cm. Kąt rany wskazujący w prawo do linii środka ciała jest względnie ostry, kąt rany wskazujący na bok ciała jest zaokrąglony. Rana przebiega na ukos od lewej strony u dołu na prawo do góry i tworzy kąt z linią poziomą około 30 stopni. Bezpośrednio pod nią znajduje się rana nr 9. Jej środek znajduje się około 115 cm powyżej podeszwy stopy oraz około 19,5 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Przebiega równolegle do rany opisanej powyżej i wykazuje się względnie ostrym kątem rany w stosunku do tylnej linii środka ciała oraz mniej ostry kąt rany w stosunku do zewnętrznych krawędzi ciała. Rana ma długość około 2,2 cm i otwiera się na ponad 0,5 cm. Czarne przebarwienia na bezpośredniej krawędziach rany bez widocznych zaschnięć. Przebarwienia są szerokie na około 0,3 cm. Spływająca z niej oraz z ran 10,11 w dół czerwona ciecz. Środek rany nr 10 znajduje się około 113,5 cm powyżej podeszwy stopy oraz 17 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Wokół niej znajduje się jeszcze epiderma. Rana ma około 2 cm długości i wykazuje ostry kąt w stosunku do tylnej linii ciała i prawie kąt prosty w stosunku do zewnętrznych krawędzi ciała. Rana jest otwarta na ponad 0,5 cm i wykazuje przede wszystkim na dolnej krawędzi brązowawo - czarne przebarwienia ponad 0,5 cm ponad krawędź rany. Środek rany nr 11 znajduje się około 112,5 cm powyżej podstawy stopy oraz 19 cm na lewo od tylnej linii środka ciała. Przebiega ona tak jak opisane wcześniej rany na ukos od lewej strony u dołu do środka w górę i tworzy kąt z linią poziomą około 30 stopni. Tym samym rany nr 8 i 11 biegną prawie w tym samym kierunku. Oba kąty rany są ostre, prawie proste o długości krawędzi prawie 1 mm. Rana o gładkich krawędziach ma długość 1,9 cm i otwiera się na ponad 0,5 cm. Krawędź rany bez widocznych zaschnięć. Wokół niej szerokie na 0,5 cm przebarwienia brązowawo - czarne. Cała strefa z ranami znajdującą się na plecach ma wysokość 20,5 cm i szerokość 31 cm.

Po oględzinach wewnętrznych stwierdzono ponadto: odnośnie rany nr 3, że krawędzie rany są gładkie, niezakrwawione, w tkance tłuszczowej tkanki podskórnej rana ma około 2 cm. Kanał rany nie jest okrwawiony, część płuca wychodzi z rany mięśni międzyżebrowych, rana ta przebiega od zewnątrz z góry, z prawej strony na dół w kierunku płuca. Gładkokrawędziowe uszkodzenie mięśni międzyżebrowych, które jest szerokie na około 2 cm, kanał rany aż do przecięcia mięśni międzyżebrowych ma długość około 5 do 6 cm. Rany nr 4-7 wykazywały podczas preparowania tkanek tłuszczowych tkanki podskórnej niewielkie różowawe zabarwienia, które ma szerokość do 1,5 cm. Wprowadzona sonda we wszystkich czterech ranach kieruje się z góry od zewnątrz z lewej strony ku dołowi pośrodku w kierunku wewnątrz. Długość rany nr 7 w tkance tłuszczowej tkanki podskórnej jest trudna do zmierzenia, wynosi około od 2 do 2,6 cm. Rany nr 4 i 5 przechodzą przez mięśnie międzyżebrowe, przy czym przy ranie nr 5 zostało uszkodzone żebro (można wyczuć kawałki kości). Przy ranach nr 8-11 zakrwawienie tkanki tłuszczowej tkanki podskórnej jest silniejsze niż w mięśniach międzyżebrowych. Rany przebiegają razem w parach. Ze środkiem około 118 cm powyżej podstawy stopy znajduje się szerokie na 4 cm przedzielenie mięśni międzyżebrowych oraz ze środkiem znajdującym się około 114 cm powyżej podstawy stopy długie na 5,5 cm gładkokrawędziowe przedzielenie mięśni międzyżebrowych z utrzymującą się, szeroką na około 0,5 cm częścią z tkankami miękkimi, znajdującą się w okolicach środka.

Odnośnie ran nr 1 i 2 po spreparowaniu skóry i tkanki tłuszczowej tkanki podskórnej widoczne są wyraźne, krwawe obszary przebarwień tkanki tłuszczowej tkanki podskórnej oraz mięśni klatki piersiowej w przedniej części tułowia

korespondujące dom opisanych już gładko krawędziowych ran nr 1 i 2. Rana nr 1 znajduje się na wysokości mięśni klatki piersiowej , około 134 cm od podstawy stopy. Sonda daje się przesunąć na ponad 10 cm na prawo , w dół , w kierunku do środka. Rana nr 2 znajduje się w mięśniach klatki piersiowej , około 131 cm powyżej podstawy stopy. Sonda pozwala się prowadzić tutaj od prawej strony z zewnątrz, nieznacznie schodząc w lewą stronę, na dół , kierunku środka przez około 15 cm . Po spreparowaniu mięśni klatki piersiowej widoczne jest ,że oba przecięcia obszaru międzyżebrowego znajdują się w lewej, przedniej części linii środka ciała. Podczas preparowania ściany brzusznej nie zauważono krwawień. Mięśnie klatki piersiowej wykazują się niejednorodną strefą wysoką na około 25 cm oraz szeroką na około 30 cm przebarwień w kolorach od ciemnoczerwonego do czarnego. W prawej komorze klatki piersiowej znajdowało się około 200 ml zakrzepniętej krwi. Na lewym , dolnym płacie płuca znajdują się dwie gładkokrawędziowe rany o długości około 1,5 cm . Przepona po lewej stronie wykazuje łącznie pięć długich do 4 cm ran gładkokrawędziowych ,z prawej strony nie jest zraniona. W prawej komorze klatki piersiowej nie znajduje się krew. Płuca po obu stronach małe , o ile można to ocenić , z małą ilością krwi. Na osierdziu znajdują się łącznie trzy rany gładko krawędziowe. W osierdziu znajduje się około 50 ml zakrzepłej krwi, brak płynnej krwi. Na sercu są widoczne z przodu dwie rany gładkokrawędziowe. Brak widocznych śladów krwi w jamie brzusznej przy widocznej ranie gładkokrawędziowej śledziony. W lewym dolnym płacie płuca znajdują się dwie gładkokrawędziowe rany o długości 1,5 cm. Na prawym płucu nie stwierdzono ran. Wydaje się ,że w płucach znajduje się niewielka ilość krwi. Serce znajduje się w zranionym osierdziu. Na osierdziu widoczne są trzy gładkokrawędziowe rany o długości około 1,7 cm , 1,9 cm i 2,5 cm . Znajdują się one z przodu u góry. Na sercu widoczna jest jedna gładko krawędziowa rana o długości około 1 cm w obszarze prawej komory. Rana przechodzi przez całą ścianę komory. Około 2 cm na lewo od tej rany znajduje się kolejna rana gładko krawędziowa, która znajduje się w obrębie przegrody międzykomorowej. Serce zostało otwarte w tzw. kierunku przepływu krwi. W osierdziu znajduje się około 50 ml skrzepniętej krwi.

Stwierdzono oznaki gwałtownego oddziaływania przemocą : dwie zakrwawione rany gładkokrawędziowe w przedniej części klatki piersiowej na wysokości około 132 cm oraz 137 cm powyżej podstawy stopy z gładko krawędziowym przecięciem osierdzia oraz serca. Skrzepnięta krew w osierdziu. Około 200 ml skrzepniętej krwi w prawej jamie serca. Cztery zakrwawione rany gładko krawędziowe na lewym boku od 112,5 do 116 cm powyżej podstawy stopy. Gładkokrawędziowe rany w międzyżebżu, zranienie górnej krawędzi dziewiątego żebra lewego , dolnego płata płuc, przepony po lewej stronie oraz śledziony. Pięć niezakrwawionych ran gładko krawędziowych na plecach po obu stronach od 121 cm do 133 cm powyżej podstawy stopy . Gładkokrawędziowe rany szóstego międzyżebrza po prawej stronie , obok kręgosłupa. Organy wewnętrzne stosunkowo mało ukrwione.

Pokrzywdzony I. P. (1) zmarł w sposób nienaturalny przez rany gładko krawędziowe serca oraz lewego płuca. Rany są typowe dla ran kłutych . Pokrzywdzonemu zadano łącznie 11 ran gładko krawędziowych , 2 w klatkę piersiową i 9 z tyłu względnie z boku po lewej stronie pleców. 6 ran jest zakrwawionych (powstały za życia) , a 5 nie jest zakrwawionych (zostały zadane prawdopodobnie w fazie umierania albo po śmierci). Zakrwawione rany znajdują się z przodu i na lewym boku . Wzorzec ran przemawia za tym ,że zostały zadane przez inną osobę.

Dowód : protokół z sekcji zwłok k- 3227-3237 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k-5791

Opinia W. C. k- 3828 w zw.z k-5791

Zeznania biegłego W. C. k- 4808

Badania sądowo- toksykologiczne nie wykazały , by w okresie , kiedy nastąpiła śmierć , doszło do zatrucia pokrzywdzonego .

Dowód : opinia sądowo- toksykologiczna k- 3238-3240 (tłumaczenie na język polski) w zw.z k- 5791

Ze znalezionych na miejscu zbrodni 2 niedopałków papierosów leżących pod kanapą w pokoju dziennym oraz przed drzwiami balkonowymi pobrano próbki DNA należące do mężczyzny innego niż ofiara. W śladach zebranych z kranów w kuchni i w łazience w mieszkaniu pokrzywdzonego ustalono oprócz DNA ofiary także DNA należące do mężczyzny innego niż ofiara pokrywające się ze śladami pochodzącymi od mężczyzny z 2 niedopałków papierosów . To samo dotyczy próbek z zamka pasa bezpieczeństwa pasażera obok kierowcy w samochodzie pokrzywdzonego . Na niebieskim

podkoszulku zabrudzonym krwią pokrzywdzonego znalezionym przed szafą z ubraniami w pokoju dziennym pokrzywdzonego na ściągaczu przy dekolcie odkryto cechy kodu DNA tego samego nieznanego mężczyzny, który zostawił ślad na niedopałku papierosa znalezionej na miejscu zbrodni. W kuchni na suszarce obok zlewozmywaka znaleziono nóż czarnym trzonkiem, na którego rękojeści oraz na ostrzu znaleziono ślady mieszane, które zgadzają się z cechami pokrzywdzonego oraz z cechami osoby, która zostawiła ślad na niedopałku papierosa. Takie same ślady znaleziono także na innym nożu z brązowym trzonkiem na jego rękojeści (nóż był na suszarce stojącej w kuchni obok zlewu), ponadto na gałce drążka skrzyni zmiany biegów oraz na kierownicy samochodu pokrzywdzonego. W kuchni znaleziono materac częściowo złożony, na jego 3 otworach wlotu powietrza – część na głowę, część środkowa, część na nogi – stwierdzono obecność śladów tego samego mężczyzny, który zostawił ślad na niedopałku papierosa. Również na zwłokach pokrzywdzonego znaleziono DNA ze śladu na niedopałku papierosa – na pośladkach, lewym udzie, prawym udzie, na prawej dłoni. Także stwierdzono ślad obcego DNA – tego samego mężczyzny, który zostawił ślad na niedopałku papierosa – w okolicach wiązania spodni od dresu znalezionych w mieszkaniu pokrzywdzonego przy jego zwłokach po lewej stronie.

Materiał znajdujący się na wymazach pobranych od pokrzywdzonego – usta, odbył, penis, skrawki paznokci z obu dłoni – wykazał sekwencję kodu DNA, która wskazuje na jednego mężczyznę i pokrywa się z sekwencją kodu DNA pokrzywdzonego.

Dowód : raport k- 3163, 3196, 3200 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Opinie DNA k- 3241-3249,3250-3267,3268-3269,3270-3279, k- 4255-4256 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Wniosek o badanie k- 3215-3220 (tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Stwierdzono zgodność profilu DNA oskarżonego M. W. (1) ze śladami DNA pozostawionymi w mieszkaniu I. P. (1) opisanymi powyżej jako pozostawione przez nieustalonego wówczas mężczyznę innego niż pokrzywdzony.

Dowód : opinia DNA k- 3280-3284(tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Formularz zgłoszeniowy danych analizy kodu DNA k- 3287-3288(tłumaczenie na język polski – oryginał w segregatorze) w zw.z k- 5791

Protokół pobrania materiału porównawczego od oskarżonego k- 480 w zw.z k- 5791

Protokół z wyizolowania DNA k- 948 w zw. z k-5791

opinia z badań DNA (polska) k- 1179- 1205, 1837 w zw.z k-5791

Ze względu na brak charakterystycznych odcisków na skórze/twardówce ofiary oraz z uwagi na zaawansowane zmiany pośmiertne zwłok z pośmiertnym wysychaniem brzegów ran nie jest możliwe zidentyfikowanie lub faworyzowanie żadnego z przedstawionych noży jako narzędzia popełnienia zbrodni .

Dowód : opinia z Zakładu Medycyny Sądowej w R. k- 4479-4481 w zw.z k- 5791

Oskarżony zajmował się pracami remontowymi .

Dowód : częściowo zeznania świadka E. S. (1) k- 117,275-280,4698-4702

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. k- 404-405, 4630-4638, 4651-4656

Oskarżony wyjeżdżał do Niemiec pod koniec listopada 2012r.

Dowód : częściowo zeznania świadka E. S. (1) k-3489-3491,4698-4702, 4302-4303, 4698-4702,5049

Oskarżony M. W. (1) w okresie od 24 do 25.11.2012 r. działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia I. P. (1) dokonał jego zabójstwa w nieustalonych bliżej okolicznościach.

Dowód: suma powyższych dowodów poszlakowych

Oskarżony wielokrotnie był karany sędownie . Nie był notowany policyjnie w Niemczech , nie był nigdy osadzony w AŚ/ ZK na terenie Niemiec .

Dowód :informacja z KRK k- 5650 w zw.z k- 5791

pismo KWP w G. k- 517 w zw. z k- 5791

dokumentacja z pobytu w ZK k- 526-539 (to samo k-582-594) w zw. z k- 5791

odpisy wyroków k- 2104-2122 , 2145-2156 , 2392 , 1344-1350, 1372-1373, 1381-1388, 1390, 1451-1463,1465, 1554-1558, 1570, 1648-1649, 1695-1696, 1709, 4454 , 4561-4562 w zw.z k- 5791

dane o odbyciu kary k- 4452 (4553) w zw. z k- 5791

Oskarżony był badany psychiatrycznie. W opinii z dnia 10.06.2013 r. biegli psychiatrzy W. S. i W. M. wskazali ,że nie stwierdzili ani obecnie ani tempore criminis u oskarżonego upośledzenia umysłowego , jego sprawność intelektualna mieści się w przedziale dolnej granicy normy na pograniczu upośledzenia umysłowego – jest to ociążałość intelektualna, dysponuje mniejszym niż przeciętnie zasobem słów i pojęć , ale prawidłowo ich używa. Ma przyswojony podstawowy zasób wiedzy ogólnej. Umie wnioskować , z trudnością uogólnia i bardzo trudno abstrahuje. Zna podstawowe normy pożycia społecznego , jest w stanie przewidywać odległe skutki podejmowanego przez siebie działania. Ociążałość intelektualna jest dolną granicą normy i nie jest upośledzeniem umysłowym i nie ma wpływu na pocztałność. Biegli nie stwierdzili tempore criminis ani obecnie cech choroby psychicznej. Tempore criminis miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Może brać udział w czynnościach sądowych , stawać przed sądem i odbywać orzeczoną karę pozbawienia wolności . Może przebywać w warunkach aresztu śledczego.

Dowód : opinia psychiatryczna k- 913-926 w zw.z k- 5791

dokumentacja medyczna k- 927-946 , 439 , 876-895, 1030-1037 w zw.z k- 5791

zeznania biegłego W. S. k- 4807

zeznania biegłego W. M. k- 4807

W kolejnej opinii z dnia 19.05.2014 r. biegli psychiatrzy W. S. , W. M. oraz psycholog J. U. wskazali ,że wykluczają u oskarżonego upośledzenie umysłowe , sprawność intelektualna mieści się w normie – nieco poniżej przeciętnego poziomu , nie stwierdzili objawów choroby psychicznej , nie stwierdzono psychologicznych wskaźników zmian organicznych w obrębie CUN . Osobowość oskarżonego wykształcona jest nieprawidłowo - typu dysocjalnego – dominują zaburzenia w zakresie adaptacji do życia społecznego oraz deficyt uczuciowości wyższej . Oskarżony nie stosuje się do obowiązujących norm społeczno –prawnych pomimo ich formalnej znajomości. Normy te nie są zintegrowane z systemem wartości i nie regulują zachowania oskarżonego. Uczuciowość wyższa nie została wykształcona. Swego postępowania nie poddaje refleksyjnemu osądowi , nie przejawia wyrzutów sumienia ani poczucia winy. Nie uczy się i nie koryguje swoich postaw , pomimo doświadczania negatywnych skutków (był wielokrotnie karany sędownie). Oskarżony ,dysponując sprawnym intelektem , skłonny jest do manipulowania swoim wizerunkiem w zależności od oczekiwanych korzyści , może dążyć do podporządkowania sobie innych ludzi i traktowania ich w sposób instrumentalny , między innymi wzbudzając współczucie czy zaufanie. W zakresie działań manipulacyjnych mieści się też symulowanie zaburzeń psychopatologicznych w celu uniknięcia odpowiedzialności za swoje czyny.

Dowód : opinia psychiatryczno –psychologiczna k- 3395-3413 w zw.z k-5791

zeznania biegłego W. S. k- 4807

zeznania biegłego W. M. k- 4807

zeznania biegłej J. U. k- 4807

W kolejnej opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 29.09.2014 r. biegli psychiatrzy B. N. i T. M. zawnioskowali o obserwację psychiatryczną oskarżonego. Po przeprowadzonej obserwacji w opinii z dnia 01.06.2015 r. biegli psychiatrzy D. R. i A. Ś. wskazywali ,że nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. Sprawność intelektualna mieści się w granicach normy, co dawniej nazywano ociężałością umysłową. Zatem oskarżony posiada wystarczająco sprawny intelekt , by znać i rozumieć podstawowe normy społeczno-prawne i moralne. W trakcie obserwacji oskarżony przyjmował postawę obronną - przybierał różne pozy , ale jego zachowania nie układały się w obraz kliniczny żadnej choroby psychicznej , dlatego biegli stwierdzili ,że opisane zachowania wskazywały na celowo przyjętą i podtrzymywaną postawę obronną. Zachowania oskarżonego to symulacje , głównym ich motywem jest próba uniknięcia odpowiedzialności karnej. Zachowania oskarżonego są demonstracyjne i teatralne , sztuczne i nieautentyczne, wyraźnie nieadekwatne zachowania nasilały się przy świadomości bycia obserwowanym i poddawany badaniom. Takie symulacje jak w trakcie obserwacji przejawiał on także w trakcie pobytów w AŚ i ZK. Biegli rozpoznali u oskarżonego osobowość typu dysocjalnego- niezdolność do przeżywania winy i przyjmowania odpowiedzialności za własne zachowania , nieliczenie się z obowiązującymi normami społecznymi , brak zdolności do wyciągania wniosków z dotychczasowych doświadczeń życiowych, znacznie spłylenie uczuciowości wyższej ,w tym nieliczenie się z uczuciami i potrzebami innych osób , nasilony egocentryzm, skłonność do zachowań agresywnych. Przyjmowanie postawy obronnej w sytuacjach trudnych psychologicznie mieści się w obrazie osobowości nieprawidłowej. Biegli nie stwierdzili u oskarżonego uzależnienia od alkoholu lub/i substancji psychoaktywnych. Sposób działania sprawcy miał charakter postępowania kontrolowanego intelektualnie , przemyślanego i celowego. Zachowania oskarżonego mogły być czerpaniem korzyści materialnych i swoistym sposobem zarabkowania na życie. Tempore criminis oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów lub pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art. 31 par. 1 i 2 kk. Poczytalność oskarżonego w toku postępowania nie budzi wątpliwości . Może on brać udział w postępowaniu , może odbywać karę pozbawienia wolności.

Po przeprowadzonej obserwacji w opinii z dnia 29.05.2015 r. biegła psycholog I. K. (1) wskazała ,że sprawność intelektualna oskarżonego mieści się w normie. Trudności w zakresie realizowania ról społecznych uwarunkowane są zaburzeniami motywacji i osobowości oskarżonego a nie deficytem jego zdolności poznawczych. Oskarżony potrafi wypowiadać się w sposób zborny , logiczny , co wskazuje na brak zaburzeń w zakresie pojmowania , myślenia logicznego , rozumienia sytuacji społecznych , nie ujawniono u niego deficytu w zakresie intelektu. Występuje u niego nawykowa tendencja do przyjmowania postaw obronnych (symulacyjnych) w czasie , gdy prowadzone jest przeciwko niemu postępowanie. Zachowania te mają charakter celowy , instrumentalny i mają na celu uniemożliwienie oceny jego stanu zdrowia psychicznego , jak i utrudnić prowadzenie postępowania. W badaniu procesów myślenia nie ujawniły się wykładniki zaburzeń formalnych myślenia . Charakter skojarzeń konkretno-sytuacyjny , adekwatny , budowany w oparciu o doświadczenia i aktualną sytuację życiową badanego. Kryterium przypominania zgodne z rozumowaniem werbalnym i asocjacjami. Poprawnie wykonywał zadania wymagające zdolności do klasyfikowania i uogólniania oraz różnicowania cech istotnych od drugorzędnych . Przy rozwiązywaniu długiego szeregu zadań zdolność koncentracji i stałości sposobu myślenia zachowana. Nie ujawniono zmian organicznych w obrębie ośrodkowego układu nerwowego. U oskarżonego biegła psycholog stwierdziła istnienie zaburzeń w zakresie struktury i funkcji osobowości , o typie osobowości nieprawidłowej , dysocjalnej. Sfera orientacyjno-poznawcza ukształtowana jest na poziomie wystarczającym do zachowania orientacji w otaczającym świecie. Daje mu ona możliwość rozumienia i przestrzegania ogólnie przyjętych zasad i norm społecznych jak i prawnych. Zachowana jest zdolność do przewidywania konsekwencji własnych działań, dokonywania wieloetapowego planowania własnego postępowania. W funkcjonowaniu poznawczym nie stwierdzono występowania czynników mogących zakłócić proces

realizowania powziętych zamierzeń . Normy i nakazy społeczne nie zostały w toku procesu socjalizacji właściwie uwewnętrznione , stąd nie pełnią w sposób prawidłowy swojej funkcji regulującej i kontrolującej zachowanie oskarżonego. Oskarżony jest niezdolny do podporządkowania się normom społecznym, cechuje go niezdolność do przeżywania poczucia winy i korzystania z doświadczeń, uczuciowość wyższa spłycona , niedokształcona, oskarżonego cechuje egocentryzm i nastawienie na zaspokajanie potrzeb własnych często bez uwzględniania potrzeb innych. Ma obniżone poczucie odpowiedzialności za siebie i własne zachowanie i poczucie odpowiedzialności za inne osoby , cechuje go nieumiejętność nawiązywania głębszych związków emocjonalnych oraz tzw. deficyt lęku. Upośledzenie związków międzyludzkich i niski poziom lęku stanowią podłoże dla zachowań antyspołecznych. Sfera emocjonalno-popędowa wykazuje cechy zaburzeń w zakresie umiejętności odraczania zaspokajania potrzeb i popędów , nazywania , rozpoznawania i nadawania znaczenia doznawanym stanom emocjonalnym , trudność w modulowaniu reakcji emocjonalnych , stąd reakcje gwałtowne , niedostosowane do siły bodźca i sytuacji. Ulega on aktualnie przeżywanym emocjom , dokonuje interpretacji zgodnych z jego aktualnym stanem emocjonalnym .Może wówczas reagować impulsywnie , gwałtownie dążąc do rozładowania napięcia często bez uwzględnienia konsekwencji własnych działań. Oskarżony oddziela od siebie kwestię własnych działań przypisując je okolicznościom , w jakich się znajduje , bez przyjmowania za nie odpowiedzialności. Skłonny jest do reagowania w sposób impulsywny , sięgając przy tym po zachowania z repertuaru agresywnych. Jego umiejętność konstruktywnego radzenia sobie z trudnościami , konfliktami czy ograniczeniami są niewielkie , stąd w sytuacjach frustracji ulega reakcjom najbliższym swojej osobowości. Skłonny jest do manipulowania swoim obrazem, przyjmuje postawy , zachowania pod kątem oczekiwanych korzyści. W jego funkcjonowaniu wyraźnie ujawnia się skłonność do podporządkowywania sobie innych ludzi i traktowanie ich w sposób instrumentalny (wzbudzanie w innych strachu , współczucia , podawanie o sobie informacji nieprawdziwych).Działaniem manipulacyjnym jest też symulowanie zaburzeń natury psychicznej, aby uniknąć odpowiedzialności karnej za swoje czyny. Dotychczasowe czyny przestępcze (uprzednie skazania) miały charakter długotrwałego , wielokrotnie powtarzanego , złożonego działania , a ich naganność i karygodność badany rozumie i jest w stanie przewidzieć konsekwencje . Cechą charakterystyczną osobowości badanego jest skłonność do natychmiastowego zaspokajania wszelkich potrzeb - koresponduje to z problemami w zakresie kontroli popędów. Wszelkie niezaspokojone potrzeby rodzą frustrację, ta zaś nie jest dobrze tolerowana. Cechuje go wysokie natężenie cechy impulsywności , zaś niskie refleksyjności. Ze względu na swoją specyficzną konstrukcję osobowościową i emocjonalną oskarżony może reagować agresją .Zachowanie takie daje bowiem szybkie i pożądane rezultaty. Badany może działać agresywnie , ponieważ dopuszcza stosowanie agresji jako sposobu rozwiązywania konfliktów i regulowania stosunków z otoczeniem . Wzmoczona agresywność zarówno werbalna jak i fizyczna jest typowa dla osób z osobowością nieprawidłową i dla samego oskarżonego.

Dowód : opinia sądowo-psychiatryczna k- 3788- 3791 w zw.z k- 5791

Opinia sądowo-psychiatryczna i sądowo-psychologiczna k- 4394-4439 w zw.z k-5791

Zeznania biegłej B. N. k- 4843

Zeznania biegłego T. M. k- 4843

Zeznania biegłej D. R. k-4843

Zeznania biegłej A. Ś. k- 4843

Zeznania biegłej I. K. k- 4843

W wywiadzie środowiskowym nic nie ustalono. Sąsiedzi odmawiali kategorycznie udzielenia jakichkolwiek informacji na temat oskarżonego.

Dowód : wywiad środowiskowy k- 3954 w zw.z k-5791

W opinii z zakładu karnego/ aresztu śledczego wskazano ,że zachowanie oskarżonego jest przeciętne. Był dwa razy karany dyscyplinarnie. Był raz nagradzany oraz korzystał z ulgi. Ze współosadzonymi prowadzi zgodny tryb życia , umieszczony był w celi jednoosobowej . Dba o ład i porządek w celi oraz o wygląd własny. Wobec przełożonych prezentuje postawy regulaminowe. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej.

Dowód : opinia z ZK /AŚ k- 4391 w zw.z k-5791

Oskarżony był zakwalifikowany do kategorii osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu , wymagających osadzenia w wyznaczonym oddziale lub celi aresztu śledczego lub zakładu karnego typu zamkniętego.

Dowód : pismo k- 4444 w zw. z k -5791

pismo z ZK o stanie zdrowia k- 4900 (4929) w zw.z k- 5791

Oskarżony M. W. to bezrobotny kawaler utrzymujący się z prac dorywczych , ojciec trójki małoletnich dzieci, z zawodu ślusarz, nie posiadający majątku. Przebywając na wolności utrzymywał się z prac dorywczych.

Dowód : dane osobowe oskarżonego k- 4629, 4489 w zw.z k- 5791

Oskarżony w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt I aktu oskarżenia i w zakresie przedmiotowego czynu odmówił składania wyjaśnień (k- 404-405, 408, 820-821,994-999, 116-117, 1152-1153,1295-1298, 1846-1848, 2352-2354, 3441-3442).

Na rozprawie oskarżony również nie przyznał się do popełnienia przedmiotowego czynu i złożył wyjaśnienia (k-4630-4638, 4651-4656).

Sąd zważył , co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu w pkt I wyroku nie budzi wątpliwości. Sąd dał w całości wiarę opiniom biegłych psychiatrów oraz psychologów oraz ich zeznaniom , gdyż opinie te spełniają wszelkie kryteria z art.201 kpk , są pełne , rzeczowe , jasne , pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Strony nie zgłosiły do ich treści żadnych zastrzeżeń. Biegli w oparciu o swoją naukową wiedzę i posiadane wieloletnie doświadczenie zawodowe wskazali ,że u oskarżonego nie rozpoznali aktualnie ani w okresie krytycznym choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Tempore criminis miał on zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Również w czasie postępowania i obecnie poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości . Aktualnie nie wymaga leczenia ani pobytu na oddziale psychiatrycznym. W obecnym stanie psychicznym może brać udział w postępowaniu karnym , czynnościach procesowych oraz odbywać ewentualnie orzeczoną karę pozbawienia wolności. Biegli jednoznacznie wskazali ,że sprawność poznawcza oskarżonego pozwala na odróżnienie czynów zabronionych. Jest w stanie przewidywać odległe skutki podejmowanych przez siebie działań. Biegli rozpoznali u oskarżonego osobowość typu dys socjalnego .Na rozprawie biegli podtrzymali treść wydanych opinii . Ze wszystkich opinii wynika jednoznacznie, że oskarżony symuluje jedynie (i to bardzo nieudolnie) zaburzenia psychopatologiczne w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej za swoje czyny. Stąd taka a nie inna treść jego wyjaśnień i oświadczeń składanych w sprawie .

Mając to wszystko na uwadze sąd uznał ,że oskarżony jest zdolny do przypisania mu winy.

Winę oskarżonego sąd ustalił przede wszystkim na podstawie 3 grup dowodów poszlakowych :

1. zeznań świadka J. B. ,świadka J. S. - jego znajomej , częściowych zeznań świadka E. S. (1) , dokumentu w postaci przekazów pieniężnych k- 2825 , dokumentu w postaci analizy połączeń telefonicznych ;

2. zeznań świadków A. P. (częściowo) , J. P. (częściowo) , R.P. (częściowo) , M. D. , B. C. , G. R. , G. H., E. M. , E. P., I. S. , W. W.;

3. protokołu oględzin miejsca przestępstwa i zdjęć , protokołu z sekcji zwłok, opinii i zeznań biegłego W. C., opinii z zakresu badania śladów DNA.

Odnośnie pierwszej grupy dowodów poszlakowych -sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka J. B.. W ocenie sądu są one rzetelne , logiczne , odzwierciedlają proces odtwarzania zdarzeń w pamięci świadka .Nie pamiętał on wszystkiego od razu z uwagi na upływ czasu, ale stopniowo przypominał on sobie zdarzenia. Świadek ten w sposób nie pozostawiający wątpliwości powiązał osobę dzwoniącą do niego z numeru (...) z osobą M. W. (1) przedstawiającego się mu wówczas jako K.. Zeznania świadka mają potwierdzenie w treści sms k- 2823 oraz w treści dokumentu dotyczącego przekazów pieniężnych k- 2825, a także w treści wykazów połączeń telefonicznych. Świadek jest osobą w żaden sposób nie powiązaną ze sprawą , nie miał on żadnego interesu w tym , by podawać nieprawdę , nie ujawniła się w sprawie żadna okoliczność , która mogłaby podważyć jego wiarygodność.

Zeznania tego świadka mają ponadto potwierdzenie w zeznaniach innego świadka J. S. , która słyszała od J. B. o jego kontaktach z mężczyzną z Polski , któremu wysyłał on pieniądze na przyjazd. Ponadto także świadek E. S. (1) potwierdziła takie kontakty , wskazując przy tym ,że oskarżony kazał jej się podawać za jego siostrę .

Odnośnie drugiej grupy dowodów poszlakowych -sąd dał również wiarę zeznaniom świadków G. R. (1) , G. H. ,E. M. , E. P., , I. S. (1) , W. W. . Świadcowie ci opisywali tryb życia pokrzywdzonego , jego zwyczaje . W tym zakresie ich zeznania są zgodne i mają w sobie wzajemne potwierdzenie. Na podstawie zeznań tych świadków sąd ustalił ,że nie było niczym dziwnym ani nietypowym ,że pokrzywdzony gościł u siebie obcego młodszego mężczyznę , gdyż czynił to często. Choroba pokrzywdzonego tłumaczy też to , że był on bez ubrania. Ponadto zeznania dwóch świadków G. R. i G. H. wskazują , że przed zbrodnią I. P. (1) towarzyszył inny mężczyzna. Tylko jeden ze świadków - sąsiad G. R. (1) z bliska widział tego obcego młodego mężczyznę , który towarzyszył pokrzywdzonemu , a było to w dniu 23.11.2012 r. Świadek ten nie potrafił jednoznacznie rozpoznać tego mężczyzny , wskazał on na 2 zdjęcia , jedno z tych zdjęć było zdjęciem oskarżonego M. W. (1) ,zaś drugie osoby przybranej do oględzin nie związanej ze sprawą . Drugi świadek- G. H. również widział w dniu 23.11.2012 r. w godzinach wieczornych pokrzywdzonego w towarzystwie obcego mężczyzny , jednakże w ogóle nie potrafił o nim nic więcej zeznać , gdyż widział tego mężczyznę tylko z daleka , z okna swego mieszkania.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadków A. P. (1), R. P. , J. P. (1). Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków w zakresie dotyczącym tego , jak wyglądał ostatni czas spędzony przez I. P. (1) w Polsce w miejscowości K. przed samym jego powrotem do Niemiec w dniu 23.11.2012 r. Zeznania świadków w tym zakresie są zgodne , spójne , rzeczowe , pozbawione sprzeczności. Z zeznań wszystkich tych świadków , wynika ,że I. P. (1) planował zabrać ze sobą do domu w Niemczech jakiegoś mężczyznę , jednakże nie wiedzieli oni dokładnie , kto to miał być . Świadcowie nie pamiętali dokładnie dat , godzin , co jest naturalne , gdyż szczegóły takie zazwyczaj zacieraają się w pamięci z uwagi na upływ czasu. Sąd ponadto zwrócił uwagę na to ,że wszyscy trzej świadkowie zgodnie podawali ,że I. P. (1) potrzebował kogoś do prac remontowo-przeróbkowych w mieszkaniu w Niemczech , gdyż chciał przedzielić pokój . Jak ustalił sąd w toku sprawy (a było to bezsporne) oskarżony M. W. (1) podejmował się często takich prac , dlatego również i ta okoliczność pasuje do jego osoby.

Sąd odmówił dania wiary tylko w tym zakresie , w jakim świadkowie ci wskazywali , że miał to być mężczyzna polecony przez T. T., jej znajomy. Sąd uczynił tak dlatego ,że świadek T. T. kategorycznie zaprzeczyła , by taka sytuacja miała mieć miejsce .Świadek ten od samego początku konsekwentnie zeznawał ,że w ogóle nie wiedział o tym , że I. P. (1) planował kogoś ze sobą zabrać do Niemiec tym razem. Nie było żadnych powodów , by świadkowi temu nie dać wiary . Nie miał on żadnego interesu w tym , by podawać nieprawdę .Poza tym , jak ustalił sąd na podstawie danych telefonicznych , I. P. (1) spotkał się w okolicach S. z osobą , która nadjechała od strony od G. , gdy tymczasem rodzinne strony T. T. to N. na P. . Poza tym jak ustalił sąd na podstawie analizy danych telefonicznych i zeznań świadka J. B. , przelewów pieniężnych , osobą , z którą spotkał się w okolicach S. I. P. (1) , był M. W. (1) - osoba nie powiązana w żaden sposób z T. T..

Również zeznania innego świadka - M. D. (2) – potwierdzają okoliczność ,że I. P. (1) planował zabrać kogoś ze sobą do Niemiec , również ona nie wiedziała , kto to miał być. Tak samo zeznania świadka B. C. (2).

A zatem zeznania świadków ze strony polskiej pokrywają się z tym , co widzieli świadkowie w Niemczech - że I. P. (1) dojechał do Niemiec do domu w towarzystwie mężczyzny w dniu 23.11.2012 r.

Odnosnie trzeciej grupy dowodów poszlakowych - sąd ocenił również jako wiarygodne opinie sporządzone w sprawie z zakresu badań DNA , opinie i zeznania biegłego W. C. .Opinie te spełniają wszystkie kryteria z art. 201 kpk - są pełne , jasne , pozbawione sprzeczności. W związku z tym ,że w sprawie nie wystąpiła sytuacja podejrzenia, by czyn popełniły osoby spokrewnione np. bracia nie było potrzeby dokonywania dalszych badań DNA sugerowanych na k-3282.Opinie pochodzą od osób posiadających odpowiednią wiedzę , doświadczenie zawodowe , postronnych , nie związanych z samym zdarzeniem ani z żadną ze stron , mają one walor obiektywizmu , są rzeczowe , spójne , logiczne. Również treść dokumentów wymienionych przy ustaleniach stanu faktycznego - w szczególności protokołu z sekcji zwłok , protokołu oględzin miejsca przestępstwa i zdjęć nie budziła żadnych zastrzeżeń, nic bowiem nie podważyło ich wartości dowodowej , ich legalności czy rzetelności . Są to dokumenty urzędowe , sporządzone w sposób profesjonalny w toku prowadzonego postępowania.

Z dokumentów wynika ,że śmierć I. P. (1) była śmiercią nienaturalną, że doszło do gwałtownego oddziaływania przemocą na jego ciało, a wzorec ran przemawia za tym ,że rany zostały zadane przez inną osobę niż pokrzywdzony.

Dodatkowo sąd zważył w sprawie na to na to ,że oskarżony nie miał alibi na czas przedmiotowej zbrodni . Wnioskowane przez obronę dowody nie wykazały , by w czasie zabójstwa oskarżony był obecny na terenie G. (dotyczy to dokumentów z k- 4865,4897-4898,4998, 4979,5130, 5315, zeznań świadka M. G. k- 5136 oraz akt II K 352/12 SR w Trzciance , z których dowód dopuszczono na k -4884). Z dowodów tych wynika ,że nie było rozprawy w Sądzie Rejonowym w Trzciance w dniach 24-25 listopada 2012 ; że oskarżony nie był z wizytą u rodziny w tych dniach ani w żadnej instytucji czy lombardzie. Co więcej ,świadek E. S. (1) wskazała w toku śledztwa ,że pod koniec listopada 2012 r. oskarżony wyjechał do Niemiec. Na rozprawie nie pamiętała ona już tej okoliczności , ale zeznania złożone w toku śledztwa podtrzymała ona. Wskazała też ona ,że oskarżony używał jej aparatów telefonicznych , zmieniając w nich karty telefoniczne (wykluczyła ona też , by obywatele Ukrainy używali jej telefonu) . Podtrzymała ona te twierdzenia na rozprawie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. S. w tym zakresie , albowiem ma to potwierdzenie w pozostałych dowodach powyżej omówionych wskazujących na obecność oskarżonego w R. w mieszkaniu I. P. (1) w czasie zbrodni. Jej zeznania w wskazanym zakresie korelują z tymi dowodami. Także oskarżony przyznał (k- 2353 verte) ,że korzystał z aparatów telefonicznych E. S. (1) , zaś na pytanie czy zabrał jej telefon , jak jechał do Niemiec , odpowiedział ,że nie mówi, że nie mógł go wziąć, trudno mu się na ten temat wypowiedzieć . Nie potrafił on też odpowiedzieć na pytanie czy do telefonu E. S. wkładał swoje karty (k- 2352 verte).W ocenie sądu powyżej wskazane dowody wykazały ,że tak było. A zatem podnoszone przez oskarżonego na rozprawie twierdzenia dotyczące tego ,że w listopadzie 2012 roku był on w G. pozostały gołosłowne , a żadna wskazywana przez oskarżonego okoliczność w tej kwestii nie została potwierdzona.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie omawianego czynu ograniczyły się głównie do tego ,że nie był on w Niemczech i że sąd polski nie ma prawa rozpoznawać tej sprawy. Tymczasem ze strony niemieckiej został złożony wniosek o przejęcie ścigania karnego obywatela polskiego (k- 2294 i dalej) i zostało ono przejęte do dalszego prowadzenia przez Prokuraturę Okręgową w G. (k- 2349) . Zgodnie z wyrokiem SA w Katowicach z dnia 07.02.2008 r. wydanego w sprawie II AKa 6/08 (OSA 2009/9/8-18) „autonomiczność przeprowadzanych przez niemieckie służby czynności procesowych nie wyklucza jednak możliwości wykorzystania ich utrwalonych wyników w postaci protokołów i dokumentów w toczącym się na terenie Rzeczypospolitej postępowaniu. W takim wypadku , materiały udostępnione polskim organom wymiaru sprawiedliwości w ramach pomocy prawnej przewidzianej w art. 1 ust. 1 Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych , jeśli spełniają wymogi przewidziane w polskiej procedurze karnej, mogą zostać bezpośrednio wykorzystane jako materiał procesowy i podlegają ujawnieniu na zasadzie art. 389 par. 1 kpk oraz art. 393 par. 1 kpk.”

Sąd nie dał wiary tym twierdzeniom oskarżonego, że nie był on w Niemczech, albowiem przeczą temu ślady DNA oskarżonego znalezione na miejscu zbrodni. Oskarżony do tego w ogóle się nie odniósł i nie wytłumaczył, skąd zatem jego ślady DNA wzięły się na miejscu przestępstwa, w tym na ciele ofiary - w tym i na pośladkach, i na udach. Zdaniem sądu, wytłumaczenie tego w świetle wskazań wiedzy z zakresu badań genetycznych i doświadczenia życiowego jest tylko jedno - że oskarżony nie podawał prawdy. Na rozprawie oskarżony podał też wprawdzie, że organy niemieckie miały jego dane, bo był tam kontrolowany w okresie kiedy miało być popełnione przestępstwo. Jest to niedorzeczne, bo przy kontroli nikt nie pobiera śladów DNA (tym bardziej nie podrzuca ich na miejscu zbrodni). Poza tym w tych samych wyjaśnieniach oskarżony twierdził też, że w czasie przedmiotowej zbrodni nie był w Niemczech, że w roku 2012 w ogóle nie był w Niemczech, co jest wewnętrżnie sprzeczne.

A zatem mając na uwadze wszystkie trzy grupy dowodów poszlakowych, które układały się w jeden nieprzerwany łańcuch zdarzeń sąd na ich podstawie przypisał oskarżonemu M. W. winę w zakresie przedmiotowego czynu. W przedmiotowej sprawie, każda ze wskazanych powyżej poszlak rozważana oddzielnie, bez korelacji z pozostałymi, nie ma znaczenia decydującego. Taki sposób rozstrzygania jest właśnie istotą, niejako samym rdzeniem procesu poszlakowego (z wyroku SN z dnia 22.03.2007, II KK 68/06). Pomiędzy poszczególnymi dowodami poszlakowymi zachodził logiczny, wewnętrzny, obiektywny związek, a żadnego z ogniw łańcucha nie dało się wyeliminować dowodem przeciwnym. Zgodnie z definicją zawartą w słowniku języka polskiego poszlaka to dowód niepełny, okoliczność przemawiająca na niekorzyść oskarżonego, nie będąca jednak bezpośrednim dowodem jego winy. Dowodzenie oparte na poszlakach cechuje stopniowa - w miarę gromadzenia poszlak - przemiana prawdopodobieństwa w pewność. Pośredniość dowodu poszlakowego polega na tym, że środki dowodowe wskazują na fakt główny za pośrednictwem faktów ubocznych - poszlak. W procesie opartym na dowodach poszlakowych trafność dokonanych ustaleń występuje dopiero wówczas, gdy ustalenia te nie mogą być podważone przez jakąkolwiek inną możliwą wersję zdarzenia. O zgodności ustaleń z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia nie świadczy więc sama wielość poszlak, ale logiczne powiązanie całokształtu tych poszlak wykluczające realnie inne wersje danego zdarzenia. W procesie poszlakowym łańcuch wiążących się ze sobą poszlak można uznać za zamknięty tylko wówczas, gdy każda z poszlak będąca ogniwem tego łańcucha ustalona została w sposób niebudzący wątpliwości i uniemożliwiający jakiegokolwiek inne rozważania. O dowodzie z poszlak jako pełnowartościowym dowodzie winy oskarżonego można więc mówić dopiero wówczas, gdy zespół (łańcuch) poszlak rozumianych jako udowodnione fakty uboczne prowadzi pośrednio do stwierdzenia jednej tylko wersji zdarzenia (fakt główny), z której wynika, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. W sprawie poszlakowej zasada swobodnej oceny dowodów ma podwójne zastosowanie. Po pierwsze dotyczy ona oceny przeprowadzonych dowodów (środków dowodowych) i ustalenia na ich podstawie faktów stanowiących poszlaki. Nadto dotyczy również dalszego etapu, to jest stwierdzenia, czy ustalone już fakty (poszlaki) dają podstawę do poczynienia dalszych ustaleń, co do faktu głównego, tj. popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu (z wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15.05.2013 r., II AKa 130/13).

W przedmiotowej sprawie łańcuch poszlak był spójny i zamknięty. Sąd nie dopatrył się żadnej luki w łańcuchu przesłanek i wniosków wskazujących na sprawstwo oskarżonego M. W.. Dlatego fakt główny sąd uznał za udowodniony. Po pierwsze każda z poszlak (faktów ubocznych), z których wnioskował sąd o winie oskarżonego, została udowodniona w sposób nie budzący wątpliwości, co pozwala na ustalenia dotyczące faktu głównego. Sąd przeprowadził dokładną ocenę tych poszlak, a także dowodów, które służyły do ich ustalenia. Po drugie stwierdzenie winy oskarżonego w procesie poszlakowym nastąpiło w sytuacji, gdy udowodnione poszlaki zazębiły się, tworząc zespół faktów, których ocena nie pozwala na przyjęcie innej wersji zdarzenia, wykluczającej winę oskarżonego czy choćby budzącej wątpliwości co do jego winy. Łańcucha poszlak nie tworzyły wszystkie ustalone w toku postępowania fakty uboczne, gdyż nie wszystkie miały znaczenie dla ustaleń dotyczących faktu głównego, natomiast w sprawie nie znajdowały się dowody pozwalające podważyć niekorzystną dla oskarżonego wersję zdarzeń.

Zeznania świadków S. K., P. K., C. H., S. K., D. A., D. K., A. R., D. S. (2), H. K., B. R., L. K., J. K. nie wносиły nic istotnego do sprawy. Podobnie jak zeznania świadków M. P., K. W., K. W., C. O., C. H., C. M., R. A., A. M., A. W., A. K..

Oskarżony swoim zachowaniem opisanym w pkt I części dyspozytywnej wyroku wyczerpał znamiona art. 148 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 2 kk. Wystąpił on przeciwko takiemu dobru prawnemu, jakim jest życie człowieka. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia. Jego zachowanie polegało na tym, że w okresie od 24 do 25 listopada 2012 r. na terenie Niemiec w R. w mieszkaniu przy ul. (...) działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia I. P. (1), w nieustalonych bliżej okolicznościach dokonał jego zabójstwa w ten sposób, że zadał przy użyciu nieustalonego narzędzia jedenaście ran kłutych: dwie w klatkę piersiową oraz dziewięć w plecy i okolice lędźwi, powodując u wymienionego m. in. przecięcie osierdza, serca, lewego dolnego płata płuc, śledziony, przepony po lewej stronie oraz liczne rany żeber, przy czym dwie rany w klatkę piersiową były bezpośrednią przyczyną zgonu.

Oskarżony działał w warunkach recydywy wielokrotnej, albowiem będąc uprzednio skazanym w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 par. 2 kk za przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 09.02.2005 r. sygn. akt IX K 899/03 za czyn z art. 280 par. 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28.03.2006 do 31.08.2010, w ciągu 5 lat od odbycia tej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu.

O istnieniu zamiaru zabójstwa w ogóle, a także o jego postaci można wnioskować przede wszystkim na podstawie dokładnej analizy przedmiotowej czynu.

W orzecznictwie wskazuje się, że do okoliczności na podstawie których, należy poczynić ustalenia w zakresie zamiaru sprawcy, zalicza się nie tylko godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia. Uzewnętrznione przejawy zachowania sprawcy pozwalają wnioskować o jego zamiarze (II AKa 88/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi 2013.06.04, LEX nr 1331049).

W realiach niniejszej sprawy strona wykonawcza czynu pozwala na odtworzenie zamiaru oskarżonego w chwili jego popełnienia i nie pozwala na rozpatrywanie go w kategoriach innych, niż zamiar bezpośredni pozbawienia życia.

Oskarżony zadając 11 ciosów I. P. (1), chciał jego śmierci. Świadczy o tym przede wszystkim użycie niebezpiecznego narzędzia - konkretnego narzędzia zbrodni nie ustalono, lecz mając na uwadze charakter ran - kłute i głębokość ran - można wnioskować, że było ono ostre, ostrokończyste. Oskarżony skierował swoje ciosy między innymi w klatkę piersiową pokrzywdzonego, a zatem w część ciała mieszczącą najważniejsze organy dla funkcjonowania organizmu ludzkiego. Do zdarzenia doszło w bliżej nieustalonych okolicznościach. Oskarżony swym zachowaniem spowodował u pokrzywdzonego aż 11 ran: dwie w klatkę piersiową oraz dziewięć w plecy i okolice lędźwi, powodując u wymienionego m. in. przecięcie osierdza, serca, lewego dolnego płata płuc, śledziony, przepony po lewej stronie oraz liczne rany żeber, przy czym dwie rany w klatkę piersiową były bezpośrednią przyczyną zgonu.

Oskarżony zadał 11 ciosów, ciosy spowodowały poważne uszkodzenia. Tak zadane ciosy trudno uznać za zmierzające jedynie do nastraszenia pokrzywdzonego. Były one wyrazem wyładowania agresji oskarżonego na pokrzywdzonym i zamiarem jego zabicia, a nie tylko spowodowania uszczerbku na zdrowiu. Trudno przyjąć, aby oskarżony - dorosły mężczyzna, nie cierpiący na żadne schorzenia psychiczne, o przeciętnym stopniu rozwoju umysłowego, nie był w stanie przewidzieć, że tak zadane ciosy mogą spowodować śmierć człowieka.

Sposób działania sprawcy (ugodzenie ostrym narzędziem) i okolica ciała pokrzywdzonego (klatka piersiowa) narażały pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia.

Biegli stwierdzili oznaki gwałtownego oddziaływania przemocą: dwie zakrwawione rany gładkokrawędziowe w przedniej części klatki piersiowej na wysokości około 132 cm oraz 137 cm powyżej podstawy stopy z gładkokrawędziowym przecięciem osierdza oraz serca. Skrzepnięta krew w osierdziu. Około 200 ml skrzepniętej krwi w prawej jamie serca. Cztery zakrwawione rany gładkokrawędziowe na lewym boku od 112,5 do 116 cm powyżej

podstawy stopy. Gładkokrawędziowe rany w międzyżebżu, zranienie górnej krawędzi dziewiątego żebra lewego, dolnego płata płuc, przepony po lewej stronie oraz śledziony. Pięć niezakrwawionych ran gładko krawędziowych na plecach po obu stronach od 121 cm do 133 cm powyżej podstawy stopy. Gładkokrawędziowe rany szóstego międzyżebrza po prawej stronie, obok kręgosłupa. Organy wewnętrzne stosunkowo mało ukrwione.

Pokrzywdzony I. P. (1) zmarł w sposób nienaturalny przez rany gładko krawędziowe serca oraz lewego płuca. Rany są typowe dla ran kłutych. Rany mają gładkie krawędzie, kąty ran są zakończone ostro, kanały ran są długie (np. kanał rany nr 3 ma długość 5-6 cm). Sprawca działał z dużą siłą - przy ranie nr 5 zostało uszkodzone żebro.

Przy ustalaniu zamiaru sąd uwzględnił również fakt, iż zachowanie oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu było związane z jego cechami osobowości. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, jest człowiekiem zdemoralizowanym, agresywnym. Cechą charakterystyczną osobowości badanego jest skłonność do natychmiastowego zaspokajania wszelkich potrzeb - koresponduje to z problemami w zakresie kontroli popędów. Wszelkie niezaspokojone potrzeby rodzą frustrację, ta zaś nie jest dobrze tolerowana. Cechuje go wysokie natężenie cechy impulsywności, zaś niskie refleksyjności. Ze względu na swoją specyficzną konstrukcję osobowościową i emocjonalną oskarżony może reagować agresją. Zachowanie takie daje bowiem szybkie i pożądane rezultaty. Badany może działać agresywnie, ponieważ dopuszcza stosowanie agresji jako sposobu rozwiązywania konfliktów i regulowania stosunków z otoczeniem. Wzmoczona agresywność zarówno werbalna jak i fizyczna jest typowa dla osób z osobowością nieprawidłową i dla samego oskarżonego.

Sąd zważył odnośnie kary:

Przechodząc do kwestii kary sąd, mając na uwadze treść art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył oskarżonemu karę 25 lat pozbawienia wolności na podstawie art. 148 par.1 kk w zw.z art. 64 par. 2 kk, uwzględniając działanie oskarżonego w warunkach recydywy wielokrotnej. Sąd wymierzył karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Wymierzona kara uwzględnia także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągać w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara musi uwzględniać cele zapobiegawcze i wychowawcze, co oznacza, że kara powinna zatem stanowić swoistą przestrożę dla oskarżonego oraz być odczuwalną dolegliwością za popełnione przestępstwo, a także powinna skutecznie odstraszać innych potencjalnych sprawców od dopuszczania się podobnych przestępstw, „kara winna oddziaływać na całe społeczeństwo, wszystkich, którzy dowiedzieli się o przestępstwie i wyroku, a przede wszystkim na środowisko sprawcy, krąg osób, z którego sprawca się wywodzi” (tak SN w wyroku z dnia 15.10.1982 r., sygn. IV KR OSNKW 1983, Nr 6, poz. 41).

W ocenie sądu stopień winy oskarżonego jest bardzo wysoki. M. W. jest osobą dorosłą, o ukształtowanym charakterze, który bez wątplenia wiedział, że dokonując zabójstwa dopuszcza się złamania normy prawnej. M. W. został poddany obserwacji szpitalnej sądowo – psychiatrycznej, był wielokrotnie badany przez biegłych specjalistów. W sporządzonych opiniach biegli wskazali, że oskarżony ma sprawność intelektualną mieszczącą się w granicach normy, a trudności w zakresie realizowania przez niego ról społecznych nie wynikają z deficytu jego zdolności poznawczych, lecz z zaburzeń motywacji i osobowości. Oznacza to, że oskarżony w czasie popełnienia czynu znał podstawowe przepisy prawne i normy społeczne, których jednak świadomie nie przestrzegał. Całokształt okoliczności pozwala stwierdzić, że M. W. świadomie nie zachował się zgodnie z porządkiem prawnym i wystąpił przeciwko obowiązującym normom.

Stopień społecznej szkodliwości czynu w niniejszej sprawie jest również bardzo wysoki. Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra -oskarżony doprowadził do naruszenia najwyższej wartości, jaką jest życie człowieka. Wyrządzona szkoda niemajątkowa miała charakter nieodwracalny, doszło do śmierci człowieka. Sprawca działał z zamiarem bezpośrednim, z motywem rabunkowym. Sposób, w jaki oskarżony pozbawił pokrzywdzonego życia, świadczy o jego determinacji i brutalności – zadał on 11 ran kłutych, działając z dużą siłą.

Wymierzając karę sąd uwzględnił również motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się M. W. po popełnieniu przestępstwa.

Na niekorzyść oskarżonego sąd zaliczył jego wielokrotną, 7-krotną karalność, są to skazania z lat 1992-2012 r. Tylko za ostatnie skazanie otrzymał on karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w pozostałych przypadkach były to kary bezwzględne.

Został on skazany m.in. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Toruniu z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie II K 19/92 za to, że 4 lutego 1992 r. w G., gm. S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. (2) i M. P. (3), w zamiarze ograbienia, w podstępny sposób, wtargnęli do mieszkania małżonków M. i E. M. (2) i zgodnie z podziałem ról, wraz z M. P. (3), używając ładunku gazowego o działaniu paraliżującym i bijąc pogrzebaczem E. M. (2), doprowadzili go do stanu bezbronności i spowodowali u niego złamanie kości nosowej i szereg obrażeń głowy naruszających czynności organizmu na okres powyżej 7 dni, a D. K. (2) obezwładnił przy użyciu gazu paraliżującego i stosowaniu siły fizycznej M. M. (3), której następnie związał ręce i nogi, powodując u niej w rezultacie liczne krwiaki na cele upośledzające czynności organizmu na okres poniżej 7 dni, a następnie po splądrowaniu mieszkania zabrali w celu przywłaszczenia przedmioty o łącznej wartości 5.604.120,00 zł; oraz za to, że w tym samym czasie i miejscu M. W., wręczając D. K. nóż kuchenny, nakłaniał go do pozbawienia życia tym nożem ww. małżonków.

Oskarżony był też skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie II K 324/00 za to, że 1 września 1999 r. w m. P. gm. G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przemocą polegającą na przytrzymywaniu oraz grożąc pozbawieniem życia doprowadził B. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 12.000,00 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy; za to, że dnia 29 września 1999 r., w warunkach powrotu do przestępstwa, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (2), używając przemocy wobec J. F. (1) polegającej na przytrzymywaniu za ręce i nogi, a następnie po doprowadzeniu wymienionego do stanu bezbronności poprzez skrępowanie sznurem rąk i nóg oraz przywiązaniu do drzewa, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki M. (...) wraz z wyposażeniem i dokumentami oraz telefon komórkowy o łącznej wartości 90.000,00 zł; za to, że w dniu 22 października 1999 r. w B., w warunkach powrotu do przestępstwa, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (2), używając przemocy wobec J. K. (2) polegającej na przytrzymywaniu za szyję oraz grożąc pozbawieniem życia zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki M. (...) o wartości 35.000,00 zł na szkodę J. K.; za to, że dnia 28 marca 2000 r. w G., będąc tymczasowo aresztowanym, w trakcie konwojowania do Sądu Rejonowego w Chełmnie, używając przemocy wobec funkcjonariusza Policji polegającej na odepchnięciu go, uwolnił się i zbiegł z konwoju.

Ostatnie skazanie M. W. wyrokiem miało miejsce przed Sądem Rejonowym w Trzciance z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie II K 352/12 za to, że w okresie od lutego do 5 grudnia 2011 r. w K., pow. (...), woj. (...), działając w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy, za umyślne przestępstwo podobne oraz działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie groził pobiciem i zabiciem – uduszeniem D. O. (1), gdzie groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej realną obawę, że zostaną spełnione. Co istotne, zachowanie oskarżonego wynikało z tego, że M. W. próbował zmusić D. O. do przekazania domu jednorodzinnego w formie darowizny na rzecz E. S. (1), konkubinie M. W..

W sprawie IX K 899/03 M. W. został skazany za to, że w dniu 12 września 2002 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1), O. Z. oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami, po uprzednim doprowadzeniu do stanu bezbronności D. W. w ten sposób, że po wejściu do mieszkania pokrzywdzonego skrępował mu ręce i nogi oraz założył opaskę na oczy, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia wyposażenie domu o łącznej wartości 16.194,00 zł przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa; za to, że w dniu 22 września 2002 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1), J. S. (2), O. Z. i nieletnim M. F., za pomocą kluczy uzyskanych w wyniku rozboju na osobie S. D. (1), włamał się do mieszkania ww. pokrzywdzonego i usiłował z wnętrza mieszkania zabrać w celu przywłaszczenia mienie na szkodę S. D., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na splłoszenie przez

funkcjonariuszy Policji, przy czym czynu dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa - czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Powyższe wyroki skazujące świadczą o wysokim stopniu zdeprawowania oskarżonego, braku szacunku do obowiązujących norm, poczuciu bezkarności i braku wyciągania wniosków z wcześniejszych skazań. Pokrywa się to z oceną osoby oskarżonego dokonaną przez biegłych psychiatrów i psychologów w sprawie.

Motywy zachowania oskarżonego była chęć rabunku, osiągnięcia korzyści majątkowych, gdyż mieszkanie zostało przeszukane. Było to działanie z nagannych pobudek, które sąd uwzględnił na niekorzyść sprawcy. Oskarżony wykorzystał okoliczność przebywania w miejscu zamieszkania pokrzywdzonego - osoby starszej, schorowanej, dla której oskarżony miał wykonać prace remontowe. Oskarżony wykorzystał zaufanie, którym został obdarzony przez pokrzywdzonego.

Na niekorzyść sąd uwzględnił też rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu. Obrażenia powstałe na skutek działania oskarżonego miały charakter na tyle poważny, że doprowadziły do śmierci pokrzywdzonego.

Na niekorzyść sąd uwzględnił również właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego opinię w społeczeństwie. M. W. był uważany za osobę agresywną, niebezpieczną. Tak odbierali go sąsiedzi oraz inne osoby, które miały z nim kontakt. Wiele osób obawiało się go. Powyższe świadczą o szczególnie aspołecznych właściwościach charakteru sprawcy.

W opinii z zakładu karnego/ aresztu śledczego wskazano, że zachowanie oskarżonego jest przeciętne. Był dwa razy karany dyscyplinarnie. Był raz nagradzany oraz korzystał z ulgi. Ze współosadzonymi prowadzi zgodny tryb życia, umieszczony był w celi jednoosobowej. Dbą o ład i porządek w celi oraz o wygląd własny. Wobec przełożonych prezentuje postawy regulaminowe. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Oskarżony był zakwalifikowany do kategorii osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu, wymagających osadzenia w wyznaczonym oddziale lub celi aresztu śledczego lub zakładu karnego typu zamkniętego.

Oskarżony M. W. to bezrobotny kawaler, ojciec trójki małoletnich dzieci, które obecnie wychowuje ich matka E. S. (1); z zawodu ślusarz, nie posiadający majątku. Przebywając na wolności, utrzymywał się on z prac dorywczych.

Wywiad środowiskowy nic nie wnosił do sprawy, bowiem nic w nim nie ustalono.

Po zatrzymaniu M. W. przyjął swoistą taktykę, co skłoniło organy prowadzące postępowanie przygotowawcze do skierowania go na obserwację sądowo - psychiatryczną. Oskarżony udawał, że cierpi na chorobę psychiczną. Jego działania były ewidentną próbą uciekania od odpowiedzialności za popełniony czyn. Biegli stwierdzili, że jest to celowo przyjęta przez oskarżonego postawa obronna, mająca na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących.

W takiej sytuacji sąd nie miał wątpliwości, że dokonane przez oskarżonego zabójstwo, w okolicznościach, w jakich się tego dopuścił oraz jego późniejsza postawa, przy uwzględnieniu jego wcześniejszego zachowania, muszą skutkować odizolowaniem M. W. od społeczeństwa. Kara 25 lat pozbawienia wolności ma de facto charakter eliminacyjny, gdyż ze względu na bardzo długi czas izolacji skazanego trudno przypisywać jej pełnienie funkcji resocjalizacyjnej (wyrok SA w Warszawie z dnia 18.12.2015 r., sygn. II AKa 396/15, Dz. U. 2016.1137, LEX nr 1994425). Zbrodnia zabójstwa jest czynem o wielkim ładunku społecznej szkodliwości, a bacząc, że nie istnieją okoliczności łagodzące, wręcz przeciwnie - popełniony czyn charakteryzował się znacznym stopniem demoralizacji sprawcy - konieczne było wymierzenie kary mającej w założeniu zabezpieczyć pozostałych członków społeczeństwa przed oskarżonym poprzez długotrwałą izolację. W ocenie sądu orzeczona kara 25 lat pozbawienia wolności jest sprawiedliwa, uwzględnia wszystkie przesłanki jej wymierzenia i będzie najbardziej efektywna.

Na podstawie art. 63 par. 1 kk sąd orzekł o zaliczeniu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności .

Odnosnie czynu z pkt II wyroku :

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 06.04.2013 r. S. C. (1) koło godziny 9.00 zgłosił policji ,że w zakładzie krawieckim- zakładzie napraw maszyn do szycia i dorabiania kluczy należącym do J. G. (1) przy ul. (...) w G. przez szybę wystawową widać na podłodze ślady krwi. Ostatni raz S. C. (1) widział J. G. (1) przed świętami wielkanocnymi 30.03.2013 r. Znali się od około 10 lat. S. C. (1) dostarczał dla J. G. (1) do zakładu mleko kozie. Korzystał on z usług zakładu J. G. (1). Kiedy przynosił coś do szycia , to J. G. (1) dzwonił do H. N. (1) i ona przychodziła i wykonywała usługi krawieckie. W dniu 05.04.2013 około południa H. N. (1) zadzwoniła do S. C. (1) i powiedziała ,że J. G. (1) nie ma w pracy. S. C. (1) przejeżdżał tamtędy wcześniej i widział kłódkę na kracie w drzwiach zakładu. Powiedział on ,że dowie się , gdzie jest J. G. (1). W dniu kolejnym 06.04.2013 r. S. C. (1) podjechał do zakładu koło godziny 9.00 , kłódka wisiała na kracie na drzwiach . S. C. (1) zajrzał przez szybę drzwiową i zauważył , że na podłodze leżą spodnie, jakaś szmata , zauważył stół przewrócony i wszędzie rozbryzganą krew, ogólnie bałagan, nigdzie nie widział J. G. (1). S. C. (1) zadzwonił wpieryw do H. N. i przekazał jej , co zobaczył. Pytał jej , czy ona tego nie widziała. H. N. (1) powiedziała ,że do środka nie zaglądała. Wtedy S. C. (1) zadzwonił na policję , która przyjechała na miejsce zdarzenia. J. G. (1) był emerytowanym milicjantem w stopniu majora w rezerwie . Mieszkał on na ulicy (...) w G. , sam. Rozstał się on wcześniej z żoną Y. P. .

Dowód : zeznania świadka S. C. (1) k- 25-26 , 4841-4842,4843-4844

Kserokopia legitymacji J. G. (1) k- 170 w zw. z k- 5791

H. N. współpracowała z J. G. (1) dorywczo od około 5 lat w zakresie krawiectwa. Rzeczy brała do domu lub szła w zakładzie na miejscu. Jej praca nie odbywała się w określonych godzinach. Przychodziła , kiedy chciała. Ostatni raz była w zakładzie 03.04.2013 w godzinach około 11.00-13.00. J. G. (1) otwierał zakład o 10.00 a zamykał o 16.00. Ja J. G. (1) sprzedał poprzednie swoje mieszkanie na ulicy (...) , to mężczyzna związany z kobietą , która kupiła to mieszkanie pomagał J. G. (1) remontować jego nowe mieszkanie przy ul. (...). J. G. (1) wiedział o nim ,że to kryminalista , nie robił tak , jak chciał J. G. (1) , brał pieniądze za jeszcze nie wykonaną pracę. J. G. (1) swoje pieniądze trzymał w banku. Drobną gotówkę trzymał w zakładzie w szafce za ladą , gdzie siedział. Grubsze wkładał do kieszonki koszuli na piersi. Był dobrym człowiekiem , uczciwym. H. N. posiadała klucz od drzwi do zakładu , klucza do kraty nie miała. Kiedy przyszła ona do zakładu w dniu 06.04.2013 jak już była tam policja , to na kracie widziała ona inną kłódkę niż zwykle J. G. (1) zamykał zakład. W dniu 04.04.2013 r. H. N. przechodziła obok zakładu około godziny 12.00 i widziała zamkniętą kratę i widziała wówczas też tę nową kłódkę. Była zdziwiona , że zakład jest zamknięty , telefonowała na numer J. G. (1) , ale była informacja ,że abonent niedostępny lub poza zasięgiem czy coś podobnego, nie było sygnału , że ktoś nie odbiera. Potem na drugi dzień skontaktowała się ze S. C. (1) , ustalając z nim ,że on sprawdzi , gdzie jest J. G. (1).

Dowód : zeznania świadka H. N. k- 27-28,29-31,215-216, 1295-1298 , częściowo k- 4833-4839 i częściowo k- 4876-4878

Płyta CD k- 1298 w zw.z k- 4838

Po przybyciu na miejsce do zakładu policji stwierdzono ,że krata zabezpieczająca wejście do zakładu była zamknięta na kłódkę. Na kłódce nie ujawniono żadnych śladów, kłódkę przecięła straż pożarna z braku klucza .Na ramie drzwi od zewnątrz bezpośrednio nad klamką ujawniono ślad linii papilarnych . Drzwi do zakładu otwarto za pomocą oryginalnego klucza , który dostarczyła pracownica zakładu H. N. . Zamek nie nosił widocznych śladów uszkodzeń mechanicznych Na drzwiach była naklejona kartka papieru z napisem otwarte 10.00-16.00 (dalej była nazwa właściciela i jego numer telefonu . Na ramie drzwi od środka nad klamką ujawniono ślady linii papilarnych. Na podłodze w zakładzie leżało gumoleum. Na gumoleum stwierdzono plamy koloru brunatnego w postaci kropli , rozmazów prawdopodobnie naniesionych przez obuwie. Liczne ślady koloru brunatnego ujawniono na

taborecie. Na podłodze zabezpieczono ślad traseologiczny. Na podłodze ujawniono spodnie jeansowe z zabrudzeniami koloru brunatnego na nogawce lewej i prawej. Na spodniach zabezpieczono ślad traseologiczny. Zabezpieczono leżącą na podłodze wzorzystą tkaninę z licznymi plamami w kolorze brunatnym. Na podłodze po podniesieniu tkaniny ujawniono ślad traseologiczny. Na grzejniku elektrycznym ujawniono brunatne plamy. Stolik w zakładzie posiadał jedną uszkodzoną nóżkę z pięciu. Na stoliku na nogach ujawniono brunatne plamy w formie rozbryzgów skierowanych na ścianę po prawej stronie. Na podłodze ujawniono bluzę koloru czerwonego zapinaną na zamek, na bluzie ujawniono ślady koloru brunatnego. Pod bluzą ujawniono plamę koloru brunatnego. Ujawniono leżący na podłodze stolik będący jednocześnie szachownicą do gry, na szklanej powierzchni widoczne były zaplamienia koloru brunatnego. Na podłodze ujawniono fragment gazety z fragmentem spodu obuwia. W zakładzie znajdowały się wewnątrz drzwi koloru brązowego w chwili oględzin zastawione one były od strony zewnętrznej maszyną ręczną do szycia obuwia. Po otwarciu wewnętrznych drzwi w zakładzie bezpośrednio za nimi ujawniono dolne kończyny - zwłoki leżały na podłodze, przykryte stertą ubrań. Po zdjęciu ubrań stwierdzono, że pokrzywdzony leży twarzą do ziemi z rękoma ułożonymi na plecach, ubrany w ciemne spodnie, sweter, koszulę. Koszula z lewej strony pokrzywdzonego miała brunatną plamę. Na głowie pokrzywdzonego dookoła ust i szyi zawiązana była tkanina, na której widać było brunatne plamy o znacznym stopniu wysycenia. Spod tkaniny wystawał fragment kabla koloru białego z jednej strony zakończony wtyczką. Twarz - głowa zabrudzone są w całości substancją koloru brunatnego. Za głową pokrzywdzonego stała maszyna szlifierska, za nią znaleziono okulary w oprawie koloru ciemnego. Na drzwiach wewnętrznych w zakładzie od ich wewnętrznej strony ujawniono ślad linii papilarnej. Na ścianie w pomieszczeniu, gdzie znaleziono ciało pokrzywdzonego, ujawniono plamę koloru brunatnego.

Koszulka, w którą ubrany był J. G. (1) z przodu i z tyłu miała liczne palmy koloru brunatnego o dużym stopniu wysycenia. Tak samo spodnie jeansowe, koszula, sweter, bluza polarowa. Przewód elektryczny zawiązany na szyi J. G. (1) i linka, którą miał skrepowane ręce posiadały zabrudzenia koloru brunatnego. Na ciele J. G. (1) stwierdzono w toku oględzin zewnętrznych: rozległy siniec całej twarzy z wyraźnym zasinieniem obu oczodołów, rana tłuczona w okolicy czołowej o długości 1,5 cm, płatowa rana tłuczona w okolicy prawego łuku brwiowego o długości 7,4 cm z obecnością równoległych liniowych wgłębień w okolicy oczodołu, ran tłuczona grzbietu nosa o długości 1,8 cm ze złamaniem kości nosa, drobny siniec wargi dolnej, rana tłuczona w okolicy potylicznej o długości 2,6 cm z obszernym polem otarcia naskórka, pasmowate sińce z polami otarć naskórka w okolicy zewnętrznej i bocznych powierzchniach obu nadgarstków, siniec grzbietu dłoni lewej o wymiarach 5x8 cm, sińce grzbietu dłoni prawej, liniowe otarcie naskórka przedniej powierzchni podudzia prawego o długości 7,4 cm, pola otarcia naskórka okolicy czołowej lewej o wymiarach 3x3,5 mm.

Przy oględzinach wewnętrznych ciała J. G. (1) stwierdzono: rozległą nadziałkę krwotoczną tkanek miękkich głowy, obecność krwi w jamie ustnej i górnych odcinkach dróg oddechowych, złamanie lewego rogu chrząstki tarczowatej oraz obecność krwiaków w okolicy obu rogów chrząstki, liczne złamania żeber obustronnie z pęknięciem ściany aorty i krwotokiem do worka osierdziowego, pęknięciem prawego płata wątroby i obecność nadzianki krwotocznej w okolicy trzonu trzustki, obecność krwi w jamie otrzewnowej.

Przyczyną zgonu były masywne obrażenia klatki piersiowej z wielomiejscowymi obustronnymi złamaniami żeber z uszkodzeniem ściany aorty i masywnym krwotokiem do worka osierdziowego z następującą tamponadą serca. Zgon stoi w związku przyczynowo - skutkowym z doznanymi przez J. G. (1) obrażeniami klatki piersiowej. Z zachowania plam opadowych i stężenia pośmiertnego zgon nastąpił powyżej 12, ale nie więcej niż 72 godziny wstecz od sekcji zwłok.

Wszystkie stwierdzone obrażenia powstały przyżyciowo, w zbliżonym do siebie czasie. Obrażenia głowy należy wiązać z dosyć silnie działającymi urazami skierowanymi prostopadle i stycznie do powierzchni ciała i zadanych narzędziem i/lub narzędziami twardymi, tępymi. Takim narzędziem mógł być każdy przedmiot o wyżej wskazanych cechach. Rozległość obrażeń przemawia za tym, że narzędzie najprawdopodobniej miało stosunkowo szeroką powierzchnię.

Stwierdzone obrażenia wargi dolnej powstało najprawdopodobniej w wyniku działania kabla elektrycznego zawiązanego dookoła twarzy i szyi.

Obrażenia narządów szyi w postaci krwiaków i złamania lewego rogu chrząstki tarczowatej powstało najprawdopodobniej w wyniku duszenia, przy czym okoliczności powstania mogły być różne, tzn. wskazanego obrażenia mogły powstać jak w wyniku próby zadławienia ręką ludzką przez warstwę ubrania tak i w wyniku próby zadziergnięcia fragmentem materiału owiniętego dookoła twarzy i szyi.

Rozległe obrażenia klatki piersiowej w postaci obustronnych wielomiejscowych załamań żeber z uszkodzeniem ściany aorty i krwotokiem do worka osierdziowego oraz pęknięcia prawego płata wątroby i nadzianki krwotocznej w okolicy trzonu trzustki powstały najprawdopodobniej w wyniku tzw. kolankowania.

Pasmowate sińce z polami otarć naskórka w okolicy zewnętrznej i bocznych powierzchniach obu nadgarstków powstały najprawdopodobniej w wyniku krępowania (wiązania) rąk pokrzywdzonego, a sińce grzbietu obu dłoni mogą odpowiadać tzw. obrażeniom obronnym.

Linijne otarcie naskórka przedniej powierzchni podudzia prawego powstało w wyniku stycznego działania narzędzia tępego, względnie tępokrawędzistego.

Dowód : protokół oględzin i otwarcia zwłok k- 109 w zw.z k- 5791

Płyta CD k- 110 w zw. z k- 5051

Karta zgonu k- 202 w zw.z k- 5791

Protokół oględzin miejsca zbrodni k- 6-10 w zw.z k- 5791

Zdjęcia k- 13-23 w zw.z k-5791

Płyta ze zdjęciami k- 24 w zw.z k-5051

Protokół zatrzymania rzeczy k- 32-34 w zw. z k- 5791

Protokół oględzin rzeczy J. G. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną k- 502-512 , 642-643 w zw.z k- 5791 i związana z tym płyta CD k- 644 w zw.z k- 5051

Protokół oględzin zwłok k- 826-827, 828- 855w zw.z k- 5791

Zeznania biegłego W. C. k-4808

W toku oględzin uzupełniających zakładu przy ul. (...) w dniu 07.04.2013 r. ujawniono na podłodze w zakładzie niedopałek papierosa .Na półce między dokumentami znaleziono 1.200 zł (12 banknotów o nominałach po 100 zł). Na wiaderku ujawniono 5 puszek po piwie S. , w wiaderku ujawniono niedopałki papierosa. W łazience ujawniono ręcznik z plamami koloru brunatnego. Na szafce pod miską ujawniono 1600 zł w banknotach 14 x po 100 zł i 1 x200 zł i banknoty euro łącznie na sumę 285 euro.

Dowód : protokół oględzin k- 122- 124 w zw.z k- 5791

Przybyły na miejsce lekarz R. M. (1) stwierdził ciało mężczyzny bez oznak życia , leżące na plecach , liczne ślady krwi, rany okolicach głowy. Odnotował zgon przed przybyciem karetki pogotowia.

Dowód : karta medycznych czynności ratunkowych k- 11-12 w zw.z k-5791

J. G. (1) nie palił papierosów . Był człowiekiem bardzo oszczędnym .

Dowód : zeznania świadka I. G. k- 127-128 w zw.z k- 5052

W. S. (2) był w zakładzie J. G. (1) jako klient po raz ostatni w dniu 03.04.2013 r. w środę około godziny 12.00 -13.00 , zaniósł do naprawy spodnie jeansowe z rozerwanym kroczem . Miał je odebrać 06.04.2013 r.

Dowód : zeznania świadka W. S. k- 36-37 , 4840-4841

T. G. (1) pracujący w sklepie na ul. (...) obok zakładu J. G. (1) widział go po raz ostatni w środę 03.04.2013 r. około godziny 12.00-13.00 , gdy wychodził ze swojego zakładu sam.

Dowód : zeznania świadka T. G. k- 49-50 w zw.z k- 5052

S. C. (3) był w dniu 03.04.2013 r. w zakładzie J. G. (1) około godziny 13.30-14.00 . Oddał do naprawy kurtkę w kolorze jasno zielonym w celu wszycia do niej zamka błyskawicznego. Miał ją odebrać w piątek 05.04.2013 r. J. G. (1) był sam w zakładzie.

Dowód : zeznania świadka S. C. k- 218 , 4702-4703

A. S. widziała ,że do mieszkania J. G. (1) przychodzili młodzi mężczyźni, zawsze były to pojedyncze osoby. W dniu 03.04.2013 r. w środę około godziny 17.00-17 .30 kiedy A. S. wychodziła ze swojego mieszkania na próbę chóru do filharmonii , to schodząc z pierwszych stopni schodów na swoim trzecim piętrze minęła młodego mężczyznę wchodzącego do góry na jej piętro (jest to ostatnie piętro w budynku). W związku z tym zainteresowała się tym mężczyzną , do kogo się kieruje , tym bardziej ,że w jej mieszkaniu nikogo nie było. Zatrzymała się na półpiętrze i obejrzała , w którą stronę ten mężczyzna się skieruje . Gdy zobaczyła ,że podszedł do drzwi sąsiada nr 19 , to zaczęła schodzić dalej Schodząc klatką schodową usłyszała dźwięk przekręcanego zamka o otwierania drzwi , nie słyszała pukania do drzwi. Dalej nie zwracała uwagi na to, co się dzieje , bo schodziła do wyjścia. Mężczyznę z wyglądu opisała ona na wiek około 25-30 lat , normalnej budowy ciała , nie chudy , około 175-180 cm wzrostu , włosy krótko ścięte , ciemne , nie proste , spod skóry przebijał ciemny zarost, twarz bardziej okrągła, nie miał żadnych charakterystycznych cech , był ubrany w rozpięta kurtkę długości do bioder w ciemnej tonacji , ale nie czarna.

Dowód : zeznania świadka A. S. k- 67-70 , 191-192, 4778-4779,5048-5049

tablica pogładowa k- 190 w zw. z k- 5791

Protokół okazania k- 283- 284 i związana z nim tablica pogładowa k- 281 w zw.z k- 5791

Portret pamięciowy k- 213 w zw.z k- 5791

P. D. (1) mieszkająca w G. na ul. (...) wróciła do domu w dniu 03.04.2013 r. około godziny 20.40. Gdy była przed klatką , to spojrzała w górę i widziała ,że w dwóch oknach należących do mieszkania nr (...) świeciło się światło, w oknie był zawieszony koc w kratkę. Jak wychodziła na spacer z psem tego dnia wieczorem około godziny 22.40 to światło w tym mieszkaniu było nadal zapalone, a jak wracała ze spaceru po około godzinie około 23 , to światło było zgaszone. Przez zasłonięte okno nie widziała ona żadnych osób , które poruszałyby się po mieszkaniu nr (...).

Dowód : zeznania świadka P. D. k- 129-130,4833

K. K. (2) zamieszkała przy ul. (...) na drugim piętrze w G. widziała w dniu 03.04.2013 r. około godziny 19.00 w oknach kamienicy naprzeciwko jej okien należących do mieszkania przy ul. (...) ,że okno kuchni tego mieszkania było zasłonięte roletą ,a okno w pokoju było przesłonięte prawie na całej powierzchni czymś jakby za małym kocem albo jakimś materiałem w kratę , w obu zasłoniętych pomieszczeniach paliło się światło . Zdziwiło ją to , gdyż wcześniej nikt tak okien w tym mieszkaniu nie zasłaniał. Latem tylko roletę zsuwano przeciwko słońcu Nie widziała ona czy ktoś się poruszał w tym mieszkaniu. Około godziny 20.30 , gdy znów spojrzała w te okna , to światła były zgaszone w obu pomieszczeniach. Potem więcej w te okna nie patrzyła tego wieczoru.

Dowód : zeznania świadka K. K. (2) k- 171-172 w zw.z k- 5052

Również A. N. zamieszkała przy ul. (...) na trzecim piętrze w G. widziała w oknach kamienicy naprzeciwko jej okien należących do mieszkania przy ul. (...) ,że w dniu 03.04.2013 r. wieczorem były w kuchni opuszczone obie rolety. W oknie obok kuchni tego mieszkania widziała chyba przez dwa dni czwartek – piątek czyli 04.04.2013 i 05.04.2013 chyba jakiś koc , który zasłaniał to okno, nie była pewna , kiedy w ten sposób okno zostało zasłonięte. W dniu 03.04.2013 wieczorem , kiedy zaczynało szarzeć - około 19.00-20.00 , to zaciągnęła ona zasłony w swoich oknach.

Dowód : zeznania świadka A. N. k- 181-182 w zw.z k- 5052

J. G. (1) poznał się z Y. P. około roku 1998 , w grudniu 2000 r. wziął z nią ślub . Wcześniej był już raz żonaty , ale rozwiódł się. Z tego pierwszego związku miał córkę J. P. (2) .Około roku 2009 J. G. (1) rozstał się z Y. P. . Mieszkanie na ul. (...) w G. zostawił żonie . Sam w roku 2009 kupił mieszkanie na ul. (...) , które potem sprzedał D. O. (1) w maju 2012 .

Przeprowadził się na ul. (...) w połowie roku 2012 . Soboty i niedziele spędzał razem z Y. P. ,choć w ciągu tygodnia mieszkali osobno. Dawał jej pieniądze na życie na początku każdego miesiąca , bo wtedy dostawał emeryturę. J. G. (1) nosił pieniądze w kieszeni , bez portfela. Ostatni raz Y. P. widziała się z nim w poniedziałek 01.04.2013 r.

J. G. (1) żył z tego , co zarobił w zakładzie , a emeryturę odkładał. Posiadał wcześniej działkę z domkiem w L. na terenie działek ogrodniczych (...) , które sprzedał w styczniu 2013 R. G. (1) za 33.500 zł płatne gotówką do ręki , gotówkę zawiązał on do mieszkania na ul. (...) w G. . Miał 172 cm wzrostu , ważył około 70 kg. W chwili śmierci miał 75 lat. Posiadał garaż przy ul. (...) w G. i samochód marki m. (...) rocznik 1994 .

Dowód : zeznania świadka W. G. k- 55-57 w zw. z k- 5052

Zeznania świadka Y. P. k- 88-92, 138-141,193-194,4656-4658,4882-4883

Zeznania świadka D. O. k- 112-113,4744-4746,4877

Zeznania świadka R. G. k-134-135 w zw. z k- 5052

Zeznania świadka A. G. k- 136-137 w zw.z k- 5052

Dokumenty bankowe k- 654-723 , 774 , 870-871, 896 , 1048-1069, 1071-1073 , 1323-1324 w zw.z k-5791 i związane z tym płyty CD k- 872-873 , 897 w zw. z k- 5051

Dokumenty podatkowe i księgowo k- 646-653 w zw.z k- 5791

Akty notarialne i dokumenty dotyczące własności k- 724-727, 730- 753, 755 w zw.z k-5791

Akt małżeństwa k- 790 w zw.z k- 5791

W dniu 09.04.2013 r. w trakcie oględzin mieszkania J. G. (1) przy ul. (...) w G. żona J. G. (1) Y. P. stwierdziła brak wieży , która stała wcześniej jeszcze w czasie świąt wielkanocnych 31 marca 2013 i 01 kwietnia 2013 r. w pokoju obok telewizora , telewizor był na miejscu ; brak złotego sygnetu z czarnym oczkiem , który J. G. (1) trzymał w mieszkaniu. Sygnet J. G. (1) zakładał od czasu do czasu na święta. Przy zwłokach go nie odnaleziono. Y. P. stwierdziła w mieszkaniu też brak złotej obrączki , której J. G. nie nosił, trzymał ją w swoim mieszkaniu . ; brak zegarka , który trzymał w domu , nie nosił go na co dzień ; brak telefonu komórkowego marki M..

Dowód : zeznania świadka Y. P. k- 88-92, 138-141,193-194, 199-200,274,4656-4658,4882-4883

Zdjęcia k- 195 , 196 w zw.z k- 5791

Zeznania świadka H. N. k- 216, częściowo k- 4833-4839 i częściowo k- 4876-4878

J. G. (1) czasem na szyi nosił łańcuszek koloru żółtego ze złota , był krótki , cienki , bez zawieszki. Przy zwłokach go nie odnaleziono , nie było go też w mieszkaniu na ul. (...).

Dowód : zeznania świadka M. K. k- 161-163 w zw.z k- 5052

Zdjęcia k- 195 w zw.z k- 5791

Zeznania świadka Y. P. k- 88-92, 138-141,193-194, 4656-4658

Zeznania świadka H. N. k- 216 , częściowo k- 4833-4839 i częściowo k- 4876-4878

J. G. (1) mieszkanie przy ul. (...) sprzedał D. O. (1) w maju 2012 za 49.000 zł płatne gotówką do ręki , bo jak powiedział „,do banków nie ma zaufania”. O transakcji tej i o tych słowach wiedział oskarżony M. W. (1) , który przyjechał wtedy z D. O. (1) do G. z K. , gdzie wtedy jeszcze mieszkali. Podczas rozmowy z J. G. (1) oskarżony M. W. (1) powiedział mu ,że jest budowlańcem, odprowadził on J. G. z pieniędzmi kawałek do domu . Potem w okresie wrzesień –październik 2012 M. W. (1) robił prace remontowe w mieszkaniu J. G. przy ul. (...) . J. G. (1) płacił mu zawsze gotówką , dawał mu pieniądze na zakup materiałów budowlanych. Oskarżony wiedział ,że J. G. (1) posiada działkę w L. ,że ma samochód , bo z nim tam jeździł. J. G. (1) powiedział Oskarżonemu ,że do banków nie ma zaufania.

Dowód: zeznania świadka D. O. k- 112-113, 4744-4746,4877

Częściowo zeznania świadka E. S. (1) k- 117 , 275-280,4698-4702,5049

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. k- 404-405 ,994-999

Umowa na remont k- 756 , 764 w zw. z k- 5791

Rachunki za materiały budowlane k- 757-760 w zw. z k- 5791

Pisma o wypłacie zaliczek k- 766-767 w zw. z k- 5791

H. N. (1) jesienią 2012 r. spotkała M. W. (1) , jak przyszedł do zakładu do J. G. (1) po pieniądze. J. G. (1) prosił ją przed tym , by przy M. W. (1) udała ,że ona pożycza J. G. (1)200 zł , które J. G. (1) dał M. W. (1) .

Dowód : Zeznania świadka H. N. k- 216, częściowo k- 4833-4839 , częściowo k- 4876-4878

J. G. (1) posiadał telefon komórkowyM. o numerze (...), oraz numer telefoniczny(...) , który współpracował z tym aparatem . Ostatnie połączenie z tym numerem było w dniu 03.04.2013 r. o godzinie 10.15 , połączył się z nim numer (...) należący do B. L. , połączenie trwało 18 sekund. Od dnia 04.04.2013 r. telefon komórkowy J. G. (1) był wyłączony, wszystkie połączenia były przekazywane na pocztę głosową.

Dowód : protokół oględzin rzeczy k- 75-81 w zw. z k- 5791

W chwili oględzin przez policję w dniu 06.04.2013 r. mieszkanie należące do J. G. (1) na ul. (...) było zamknięte na zamek , drzwi posiadały dwa zamki patentowe , policja rozwiła dolny zamek. Na szafce w przedpokoju znaleziono latarkę . W kuchni na podłodze (w tym około 20 cm od okna) ujawniono ślady traseologiczne , ujawniono je też w pokoju na podłodze i na drabinie . Na blacie barku szafy w pokoju ujawniono ślady linii papilarnych . Szufłady w szafce w pokoju były otwarte , nosiły ślady penetracji. W pokoju panował bałagan , widoczne były ślady penetracji, meble porzucone.

Dowód : protokół oględzin mieszkania k- 100-103 w zw.z k-5791

Na znalezionej w mieszkaniu J. G. (1) latarce ujawniono dwa odwzorowania linii papilarnych nadające się do identyfikacji .Odwzorowania linii papilarnych na latarce nie są zgodne z odciskami palców na kartach daktyloskopijnych M. W. (1) i arkuszach papieru opisanych nazwiskiem M. W. (1).

Dowód : opinia z zakresu wizualizacji śladów k- 475-478 w zw. z k- 5791

Płyta CD k- 479 w zw. z k- 5051

Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych k- 5408-5413, 5593-5612 w zw. z k- 5791

W dniu 08.04.2013 r. w toku oględzin uzupełniających mieszkania przy ul. (...) ujawniono na oknie w pokoju zawieszono 2 kawałki materiału – jeden gładki , drugi w kratę , które w całości zasłaniały oba dolne skrzydła okna.

Dowód : protokół oględzin mieszkania k- 164-165 w zw.z k- 5791

W dniu 11.04.2013 r. policja dokonała kolejnych oględzin mieszkania przy ul. (...) w G. . Zabezpieczono z reklamówki foliowej leżącej na stole w kuchni zgniecioną częściowo puszkę po piwie marki O. (...). Na puszcze ujawniono odwzorowanie linii papilarnych nadające się do identyfikacji. Odwzorowanie linii papilarnych na puszcze piwa O. nie jest zgodne z odciskami palców na kartach daktyloskopijnych M. W. (1).

Dowód : protokół oględzin k- 236-237 w zw. z k- 5791

Opinia z zakresu wizualizacji śladów daktyloskopijnych k- 493-496 w zw. z k- 5791

Płyta CD k- 497 w zw. z k- 5791

Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych k- 5408-5413 w zw. z k- 5791

W chwili oględzin garażu przez policję w dniu 06.04.2013 r. należącego do J. G. (1) przy ul. (...) drzwi garaży były zamknięte na zamek i kłódkę. Y. P.obecna przy tych oględzinach posiadała klucz do zamka , lecz nie posiadała klucza do kłódki , która rozstała przecięta przez policję .

Dowód : protokół oględzin k- 107-108 w zw.z k- 5791

W dniu 12.04.2013 r. policja zatrzymała u B. B. (2) w S. w jego mieszkaniu telefon komórkowy M. koloru czarnego o numerze (...) z ładowarką marki M. , słuchawkami marki M. , pudełkiem od telefonu M. , kartą gwarancyjną, instrukcją obsługi, paragonem zakupu z lombardu .

Dowód : protokół zatrzymania k- 252-254 w zw.z k- 5791

B. B. (2) kupił ten telefon w dniu 11.04.2013 r. w D. w lombardzie E. przy ul. (...) razem ładowarką marki M. , słuchawkami marki M. , pudełkiem od telefonu M. , kartą gwarancyjną, instrukcją obsługi za 90 zł , dostał paragon . W chwili zakupu telefonu nie było w nim karty SIM.

Dowód : zeznania świadka B. B. (2) k- 255-256 , 4702

W dniu 12.04.2012 r. policja dokonała zatrzymania rzeczy w lombardzie w postaci dwóch umów pożyczki/przechowania nr (...) i (...) dotyczących telefonu M. oraz używanych sygnetu i obrączki ze złota. Zatrzymano też sygnet męski koloru żółtego z czarnym wypełnieniem i obrączkę męską koloru złotego bez zdobień - obie rzeczy wykonane ze złota.

Dowód : protokół zatrzymania k- 261-263 w zw.z k-5791

Dwie umowy stanowiące dowody rzeczowe w sprawie w zw.z k-5791

Dowody rzeczowe w postaci obrączki i sygnetu

Właściciel lombardu P. I. (1) odkupił przedmiotowy telefon M. w dniu 10.04.2013 r. za 60 zł od M. W. (1), który okazał się dowodem osobistym, jego dane właściciel lombardu miał już zresztą w komputerze (bowiem wcześniej był on zastawiać telewizor w wakacje 2012, który później odebrał). M. W. (1) zastawił też przedmiotowe wyroby ze złota-sygnet i obrączkę za 240 zł. W telefonie nie było karty SIM, był sprawny, dostarczony w komplecie z ładowarką marki M., słuchawkami marki M., pudełkiem od telefonu M., kartą gwarancyjną, instrukcją obsługi. Telefon M. W. (1) też chciał w pierw zastawić, ale w końcu zdecydował się sprzedać. Nic nie wzbudziło podejrzeń P. I. M. W. (1) w lombardzie zachowywał się normalnie, nie sprawiał wrażenia zdenerwowanego. Tłumaczył, że chce pomóc bratu, który ma kłopoty i chce go wspomóc finansowo.

Dowód : zeznania świadka P. I. k- 264-265, 4780-4781

Y. P. rozpoznała przedmiotowy telefon, sygnet i obrączkę jako należące do jej męża J. G. (1).

Dowód : zeznania świadka Y. P. k- 274 (to samo k- 295-296), 4656-4658

Zdjęcia k- 5175 w zw.z k- 5791

Oskarżony M. W. (1) związał się z E. S. (1) około roku 2010 r. Miał z nią dwoje dzieci. W kwietniu 2013 E. S. (1) była w 4 miesiącu ciąży z M. W. (1), obecnie ma z nim troje dzieci. Rodzinę utrzymywał oskarżony z prac budowlanych. Pomagała mama E. S. (1). Mieszkali w G. na ul. (...). Oskarżony palił papierosy. Na 18.02.2013 oskarżony dostał wezwanie do odbycia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Po tym w marcu 2013 r. na około 2 tygodnie zamienił się z E. S. (1) mieszkaniem z mamą E. S. (1) – D. O., by ukryć się przed policją.

W dniu 07.04.2013 r. oskarżony wyjechał nagle z domu, kiedy dowiedział się przez telefon od E. S. (1), że jej mama D. O. (1) jest słuchana na policji. Po swoim pierwszym przesłuchaniu w dniu 07.04.2013 r. E. S. (1) zadzwoniła do M. W. (1) i przekazała mu, że szuka go policja, bo jest podejrzany o zabójstwo J. G. (1). Potem on kilka razy do niej dzwonił i pytał, czy policja przysłała po niego. Dnia 09.04.2013 r. oskarżony spał w D. w stodole. Dnia 10.04.2013 r. około 9.00 E. S. pojechała bussem do D. i zawiozła mu torbę z rzeczami, razem pojechali autobusem zakładowym do baru do S., bo M. W. (1) bał się, że go ktoś rozpozna w D., gdzie jest znany. Stamtąd E. S. (1) wróciła po 15.00 szynobusem do G., a oskarżony został w barze S.. E. S. (1) używała kart SIM o numerach (...) i (...).

Dowód : częściowo zeznania świadka E. S. (1) k- 117, 275-280, 393-395, 3561-3562, 4698-4702, 5049

Protokół eksperymentu procesowego k- 3563-3566 w zw.z k- 5791

Protokoły oględzin telefonów k- 298-304 (numer E. S. (1) (...)), 320-325 (nr (...)), 382-392 w zw.z k- 5791

Sprawozdanie z analizy połączeń k- 4316-4329, 4683-4691 w zw. z k- 5791

Płyty CD z wykazami połączeń k- 4315, 4466a w zw.z k- 5051

Zeznania świadka D. O. k-2326-2327, 2697-2698, 4744-4746, 4877

Akta II K 113/12 SR w Strzelcach Kraj. w zw. z k- 5051

W dniu 10.04.2013 r. po godzinie 15.00 oskarżony M. W. (1) był widziany przez znajomego A. K. (2) (który był z synem P. K. (2)) w S. w barze kebab. A. K. (2) znał go od imieniem K., gdyż tak mu się przedstawił oskarżony, gdy się poznali rok wcześniej. Oskarżony powiedział do niego, że jedzie do P. na giełdę po części do samochodu. Oskarżony dał A. K. swój numer telefonu, był to tego dnia numer (...).

Dowód : zeznania świadka A. K. (2) k- 380-381 (to samo k- 472), 1853-1855, 4781

Zeznania świadka P. K. (2) k- 1849-1850, 4748

Uzyskane sprawozdanie z czynności analitycznych wraz ze sporządzonymi wykresami połączeń telefonicznych w powiązaniu ze stacjami (...), które wskazywały przybliżone położenie osób prowadzących rozmowy, w tym oskarżonego M. W. (1), obrazuje przemieszczanie się oskarżonego w okresie zbrodni. W okresie od 10 do 31 marca 2013 r. ustalono 58 połączeń telefonicznych z telefonu E. S. na telefon M. S., podczas gdy zwrotnych połączeń w tej konfiguracji było tylko trzy. Wykres znajdujący się na k-4323 uwidacznia, że M. W. (1) (korzystał on z telefonu E. S. (1)) w zdecydowanej większości inicjował kontakt z M. S.. W tym czasie M. W. (1) posługiwał się trzema numerami telefonów: (...), (...) oraz (...), ale żaden z wymienionych nie służył do połączeń z M. S.. Chronologicznie diagram logowań na stacjach (...) telefonów, którymi posługiwał się M. W. (1) (k. 4324, 4325), wskazuje, że w okresie od 03.04.2013 r. do 12.04.2013 r. przemieszczał się on w następujący sposób:

- w dniu 03.04.2013 r. o godz. 14:45 telefon nr (...) znajdował się w zasięgu (...) przy ul. (...) (1,4 km od ul. (...)), o godz. 15:01 przy ul. (...), z tym że od godz. 15:02 do godz. 15:53 nastąpiła przerwa w połączeniach, a od godz. 10:57 do godz. 15:02 z telefonu M. W. (1) łączono się sześciokrotnie z telefonem M. S. (...), w tym podjęto dwie próby połączenia o godz. 15:01 i 15:02 – zwrotnych połączeń i prób połączeń nie odnotowano, zobacz k- 4325

- w dniu 03.04.2013 r. od godz. 15:59 do 16:14 telefon nr (...) znajdował się w zasięgu (...) przy ul. (...) (0,6 km od ul. (...)) i do godz. 17:27 nie wykonywał żadnych połączeń oprócz próby połączenia z telefonem E. S. o godz. 16:57,

- w dniu 03.04.2013 r. o godz. 17:31 telefon nr (...) znajdował się w zasięgu (...) przy ul. (...), od 17:32 do 17:33 w zasięgu (...) przy ul. (...), a od godz. 17:41 do 19:40 kolejno przy ul. (...), (...) i (...). Od godz. 9:12 do godz. 19:38 M. W. (1) wykonał 26 połączeń z telefonem M. S. (...), podczas gdy zwrotnych połączeń i prób połączeń nie odnotowano. M. S. i oskarżony M. W. (1) za każdym razem znajdowali w zasięgu różnych oddalonych od siebie stacji (...);

- w dniu 03.04.2013 r. o godz. 19:38 M. W. (1) uruchomił telefon o nr (...) (k. 4325, 4327) i posługiwał się nim do dnia 16.04.2013 r. do chwili zatrzymania, logując się do dnia 07.04.2013 r. godz. 14:57 w G., następnie w godz. od 15:16 do 16:45 w C., o godz. 16:55 w J., 17:09 w T. (tego dnia została przesłuchana świadek D. O. i świadek E. S.),

- następnie od dnia 10.04.2013 r. godz. 9:25 oskarżony zalogował się w G., po czym tego dnia o godz. 10:05 w R., o 10:24 w Z., 10:43 w G., od 10:54 do 12:05 w D. (w tym samym czasie na (...) Al. (...) zalogował się telefon E. S. (...)), 17:55 w P., 20:44 J., od 21:16 do 21:17 T., od 21:57 do 22:01 w W., 23:45 D.,

- od dnia 11.04.2013 r. o godz. 21:05 do dnia 12.04.2013 r. godz. 12:54 telefon o nr (...) logował się na (...) O..

Dowód : sprawozdanie z czynności analitycznych wraz ze sporządzonymi wykresami połączeń telefonicznych k- 4316-4329 w z.wz k- 5791

Oskarżony M. W. (1) został zatrzymany 16.04.2013 r. o godzinie 6.00 w R. w mieszkaniu M. M., którą znał od około 2 lat z masowej imprezy w G. .Przybył on do niej w dniu 15.04.2016 r. około godziny 21.00 , chciał przenocować . Przy niej zmieniał kartę w telefonie.

Dowód : protokół zatrzymania k- 353 w zw.z k- 5791

Zeznania świadka M. M. k- 359-360 , 597-598 (to samo k- 543-546) w zw. z k- 5052

M. W. (1) w szkole podstawowej nr (...) był uważany za osobę konfliktową , roszczeniową , nie umiejącą panować nad swoimi emocjami. Również sąsiedzi , czy osoby , które miały z nim do czynienia , uważali go za osobę konfliktową , agresywną .Takie informacje dochodziły też do kuratora sądowego. Niektórzy się go obawiali , szczególnie starsze osoby.

Dowód : zeznania świadka A. W. k- 341-342,4746

Opinie kuratora k- 343-350 w zw. z k-5791

Zeznania świadka T. S. k- 595-596,5049-5050

Zeznania świadka J. F. k- 2704-2706, 4779-4780

Protokół okazania k- 2707-2708 w zw. z k-5791

Zeznania świadka D. O. k- 4744-4746,4877

Zeznania świadka A. T. k- 312-313, 2332-2335,4746-4748

M. W. (1) utrzymywał kontakty z obywatelem Ukrainy M. S. , który mieszkał w tym samym budynku w G. przy ul. (...) w wynajmowanym przez firmę , która załatwiła mu pracę w G. , lokalu pod nr (...). M. S. przyjechał do Polski 02.01.2013 r. do pracy , zerwał umowę 12.02.2013 , twierdząc ,że dalsza praca mu się nie opłaca, zarobki były dla niego za niskie, nie był za bardzo robotny. Miał wizę ważną od 26.09.2012 do 20.08.2013 r. Jego polski numer telefonu to (...). W dniu 10.04.2013 r. M. S. dzwonił z tego polskiego numeru telefonu do swojego pośrednika , który załatwił mu pracę w G. - V. T., ale ten nie odebrał telefonu . Kiedy potem oddzwaniał , to telefon M. S. miał włączoną skrzynkę głosową. W dniu 10.04.2013 r. V. T. był w wynajmowanym mieszkaniu na ul. (...) i zobaczył ,że w mieszkaniu stoją spakowane torby , zapytał czyje to rzeczy i wówczas pracownik i lokator S. V. powiedział ,że to są rzeczy M. S.. V. T. zabrał te torby i powiedział ,żeby przekazać M. S. ,żeby do niego zgłosił się po torby. Potem jak dowiedział się ,że w lokalu była policja , to torby przekazał policji. Były to 3 torby z ubraniami i innymi rzeczami osobistymi .

Dowód : protokół przeszukania k- 365-367 w zw.z k- 5791

Protokół oględzin rzeczy M. S. k- 498-501 w zw.z k- 5791

Częściowo zeznania świadka V. T. k- 368-369 , 1125, 1860-1861 w zw.z k- 5052

Kserokopia wizy i paszportu M. S. k- 375 w zw. z k- 5791

Zdjęcia M. S. k- 3727-3729 w zw.z k- 5791

Zgłoszenie pobytu k- 376 w zw. z k -5791

Pismo SG dotyczące przekroczeń granicy k- 446 w zw. z k-5791

Zeznania świadka D. O. k- 2697-2698,4744-4746

Częściowo zeznania świadka E. S. k- 3973-3974, 4302-4303,4698-4702, 5049

tablica pogładowa k- 3977 w zw. z k- 5791

Częściowo zeznania świadka M. S. k- 3730-3745 (tłumaczenie na język polski) , k- 5787-5789

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) k- 404-408 , 408, 820-821,994-999, 116-117, 1152-1153,1295-1298, 1846-1848, 2352-2354, 3441-3442 , k-4630-4638, 4651-4656

W opinii z dnia 15.05.2013 r. biegła A. P. (3) wskazała ,że na ul. (...) w zakładzie zabezpieczono czytelne ślady fragmentów podeszwy buta z charakterystycznym elementem wzoru podeszwy buta w postaci kompozycji figur kątowych. Na ul. (...) w mieszkaniu zabezpieczono czytelne ślady fragmentów podeszwy buta z charakterystycznym elementem wzoru podeszwy buta w postaci kompozycji figur geometrycznych o kształtach czworokątów ułożonych w równoległe względem siebie rzędy, zabezpieczono czytelne ślady podeszwy buta z charakterystycznym elementem wzoru podeszwy buta w postaci kompozycji prostych łamanych ułożonych w tzw. jodełkę; zabezpieczono czytelne ślady fragmentów podeszwy buta z charakterystycznym elementem wzoru podeszwy buta w postaci kompozycji figur kątowych . Ślady te mogą pochodzić od butów powszechnego użytku o 4 różnych kompozycjach wzorniczych

podeszw. Nie można wykluczyć ,że ślady dowodowe zabezpieczone na ul. (...) mogą pochodzić od butów o takiej samej kompozycji wzorniczej podeszwy , co ślad oznaczony w trakcie badań nr 9A zabezpieczony na ul. (...) (chodzi o wzór podeszwy buta z charakterystycznym elementem w postaci kompozycji figur kątowych). Analiza porównawcza zabezpieczonych śladów z obuwiem należącym do oskarżonego zatrzymanym w trakcie przeszukania jego mieszkania (oraz w trakcie jego zatrzymania - buty , które miał na sobie - tego dotyczy druga opinia z dnia 22.05.2013 r.) świadczy o tym ,że ślady zabezpieczone nie pochodzą od wskazanych butów oskarżonego.

Dowód: opinie z badania śladów traseologicznych k- 606- 623, 625-641 w zw.z k- 5791

J. G. (1) w chwili zgonu nie znajdował się pod wpływem działania nielotnych związków organicznych pochodzenia egzogenego o potencjalnym działaniu odurzającym , psychotropowym czy farmakologicznym. Nie był też pod wpływem zewnątrzpochoźnego alkoholu etylowego.

Dowód : protokół z badania chemiczno-toksykologicznego k- 898-900 w zw. z k- 5791

Protokół pobrania krwi i moczu k- 901 w zw.z k-5791

Opinia z badania k- 902 w zw. z k- 5791

W opinii z dnia 21.08.2013 r. z zakresu badań DNA biegły P. D. (3) wskazał ,że z próbek dostarczonych do badań pobranych z przedmiotów zabezpieczonych w zakładzie i mieszkaniu J. G. (1) - w tym z powierzchni przewodu elektrycznego , który był zawiązany na szyi i ustach pokrzywdzonego, z linki plecionej znaleźionej przy zwłokach , w ściankach paznokci obu rąk pobranych od J. G. (1) wyizolowano męskie DNA , oznaczono ich profile . Profile te są zgodne z profilem DNA J. G. (1) . DNA nie pochodzi natomiast od M. W. (1).

Wyizolowano też żeńskie DNA z próbek pobranych z niedopałków papierosów znaleźionych w zakładzie , oznaczono ich profile , profile te nie są zgodne z profilem DNA J. G. (1) i M. W. (1) . DNA pochodzi od nieustalonej kobiety. Z próbki pobranej z innego niedopałka papierosa znaleźionego w zakładzie wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej dwóch osób , w tym od mężczyzny . Nie można wypowiedzieć się o pochodzeniu DNA w otrzymanej mieszaninie.

Z innych próbek pobranych z powierzchni przedłużacza zabezpieczonego w trakcie oględzin mieszkania przy ul. (...) w G. oraz z powierzchni linki plecionej znaleźionej przy J. G. (1) wyizolowano mieszaniny DNA pochodzące od co najmniej dwóch osób , w tym od mężczyzny. Na podstawie analizy porównawczej uzyskanych wyników badań dla składnika dominującego mieszaniny oznaczono profil , który jest zgodny z profilem DNA J. G. (1). DNA nie pochodzi natomiast od M. W. (1). Nie można się natomiast wypowiedzieć o pochodzeniu DNA (pojedynczych alleli) składnika domieszkowego uzyskanych mieszanin.

Z próbki pobranej z powierzchni kartonowego pudełka z zawartością końcówek i akcesoriów do maszynki do strzyżenia włosów zabezpieczonego przez policję a znaleźionego w torbie należącej do M. S. w mieszkaniu ul. (...) w G. wyizolowano męskie DNA , o profilach niepełnych . Profile te w zakresie oznaczonych układów są zgodne z profilem DNA J. G. (1) . Oznacza to ,że DNA może od niego pochodzić. DNA nie pochodzi od oskarżonego M. W. (1) .

Biegli nie dysponowali materiałem porównawczym należącym do M. S., otrzymali jedynie materiał porównawczy pobrany od oskarżonego M. W. (1) i J. G. (1).

Dowód : opinia dotycząca badań DNA k- 1179- 1205 w zw.z k- 5791

Sąd zważył, co następuje :

Sąd w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II części wstępnej wyroku wydał wyrok uniewinniający. Również i w zakresie tego czynu dowody miały charakter poszlakowy. Jednakże w przeciwieństwie do czynu z pkt I wyroku , poszlaki te nie ułożyły się w jeden nieprzerwany łańcuch poszlak.

W sprawie występowały poszlaki obciążające oskarżonego . Były to : 1.poszlaki wskazujące na to ,że uciekł on z domu 07.04.2013 r. i ukrywał się przed policją , wiedząc ,że jest poszukiwany i to do sprawy zabójstwa J. G. (1)

2.poszlaki wskazujące na jego związek z miejscem i czasem przestępstwa

3.poszlaki wskazujące na to ,że miał motyw do popełnienia zbrodni zabójstwa J. G. (1)

4.poszlaki wskazujące na jego skłonność do zachowań agresywnych

5. poszlaki wskazujące na jego związek z rzeczami należącymi do ofiary .

Odnośnie pierwszej grupy poszlak – są to zeznania świadków A. K. , P. K. , M. M. , ich zeznania sąd uznał za wiarygodne. Ich zeznania w powiązaniu ze sobą i protokołem przeszukania miejsca zatrzymania oskarżonego , gdzie znaleziono różne karty SIM do telefonów, wskazują na to, że oskarżony zmieniał karty telefoniczne i wyjechał z G. wcale nie pod W. do pracy , jak twierdził. Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom w tym zakresie, oceniając ,że nie polegały one na prawdzie. Oskarżony nie potrafił podać żadnych szczegółów w tym zakresie . Obciążyły go w tym zakresie również częściowe zeznania świadka E. S. (1) , która wskazała ,że oskarżony opuścił ich wspólne mieszkanie nagle , w sposób nieplanowany i to dopiero po jej telefonie do oskarżonego ,że jej mamę D. O. (1) przesłuchuje policja. Poza tym świadek E. S. (1) wskazała też ,że oskarżony nocował w D. w stodole , a potem , ponieważ oskarżony bał się rozpoznania, pojechała z nim z D. do S. , że dowoziła ona oskarżonemu do D. torbę z ubraniami, bo uciekł z domu bez niczego , tylko tak jak stał . Sąd dał wiarę tej części jej zeznań , gdyż ma to potwierdzenie w zeznaniach świadków A. K. i P. K. , którzy spotkali oskarżonego w tym samym miejscu i czasie , co wskazywany przez E. S. (1) . Poza tym jej słowa potwierdza analiza telefonów i wykonanych połączeń telefonicznych. Te wszystkie okoliczności przytoczone przez w/w świadków nie pasują do twierdzeń oskarżonego o jego rzekomym wyjeździe do pracy pod W.. Tak samo jak do jego wersji nie pasuje okoliczność , że wielokrotnie zmieniał on używane karty telefoniczne , przy samym zatrzymaniu miał ich kilka przy sobie . Poza tym policja zatrzymała go w końcu w R. , w okolicach , które znał z wcześniejszych pobytów. Sąd nie dał też wiary twierdzeniom oskarżonego, że uciekał on , bo miał do odbycia karę w innej sprawie , albowiem z częściowych zeznań E. S. (1) jasno wynika, po jakiej informacji uciekł on z domu . Poza tym twierdzenia oskarżonego w tym zakresie są nielogiczne , bo wezwanie do odbycia kary w sprawie II K 113/12 SR w Strzelcach Kraj. było na dzień 18.02. 2013 , jak wynika z akt tej sprawy, i po tym w marcu 2013 r. oskarżony zamieszkał na około 2 tygodnie w mieszkaniu D. O. (1) wraz z E. S. (1) (a D. O. (1) zamieszkała w ich mieszkaniu) , by ukryć się przed policją . Natomiast 07.04.2013 r. uciekł z domu w związku z inną informacją i w związku z inną sprawą. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. O. (1) , gdyż nie miała ona żadnego powodu , by podawać nieprawdę , przedmiotową okoliczność sobie ona przypomniała .

Sąd przy tym nie dał wiary tej części zeznań E. S. (1) , w której zmiennie podawała ona , gdzie przebywał M. W. (1) po dniu 03.04.2013 . Podczas kolejnego przesłuchania (k- 275-280) świadek E. S. (1) przyznała ,że wymyśliła wyjazd dnia 06.04.2013 r. M. W. (1) do Austrii , podała tym razem, że 06.04.2013 pojechał on do pracy pod W. , na koniec przyznała ,że tak naprawdę nie wie , czy M. W. (1) jeździł do pracy czy gdziekolwiek indziej , bo nie była w stanie i nie jest w stanie tego sprawdzić . Słuchana po raz kolejny znowu podawała inaczej , zataiła przed organami ścigania ,że spotkała się z oskarżonym 10.04.2013. Jej zeznania były niekonsekwentne i zmienne. Także w kwestii znajomości oskarżonego z obywatelami Ukrainy .Na podstawie złożonych zeznań widać, że świadek była emocjonalnie związana z oskarżonym i starała się mu pomóc, nie podając prawdy odnośnie niekorzystnych dla niego okoliczności. Dopiero konfrontowana z innymi dowodami , widząc ,że wszystko i tak się wydało , świadek E. S. (1) wskazywała na faktyczny przebieg zdarzeń, jak to ,że spotkała się z oskarżonym w D. i S. , gdzie widział oskarżonego także świadek A. K. w tym samym dniu i podobnym czasie. Pobyt oskarżonego w dniu 10.04.2013 w D. w lombardzie potwierdził z kolei świadek P. I. .

Odnośnie drugiej grupy poszlak - sąd miał na uwadze to ,że oskarżony sam w swoich wyjaśnieniach powiązał swoją osobę z miejscem w pobliżu miejsca zbrodni i z czasem jej popełnienia. Choć w pierwszych wyjaśnieniach (z 17.04.2013 r.) podał ,że nie pamięta , co robił w dniu 03.04.2013 r. , to potem zmienił wyjaśnienia w tym zakresie. W składanych wyjaśnieniach w dniu 12.06.2013 r. podał szczegóły tego , co miał robić tego dnia- podtrzymując jednakże zasadniczą

kwestię – że nie uczestniczył w zbrodni zabójstwa . Telefoniczne kontakty między oskarżonym a M. S. , między oskarżonym a E. S. (1) w dniu 04.03.2013 r. potwierdza analiza połączeń telefonicznych. Ponadto dane ze stacji bazowych (...) potwierdziły ,że w dniu 04.03.2013r. w czasie , gdy doszło do zabójstwa , telefon oskarżonego logował się w stacji bazowej (...) w centrum miasta, podobnie jak telefon należący do M. S. – tyle ,że oba telefony logowały się w różnych stacjach bazowych (...). Sąd zważył przy tym na wskazanie zawarte w sprawozdaniu z analizy połączeń telefonicznych ,że połączenie telefoniczne obsługuje antena, która zapewnia najlepszą jakość połączenia , przy tym czym nie musi to być antena znajdująca się najbliżej aparatu telefonicznego (zobacz na k- 4319) . A zatem wynika z tego, że nie da się wykluczyć na podstawie odczytów ze stacji bazowych (...) ,że oskarżony i M. S. nie byli razem w mieście w dniu 03.04.2013 r. (bo ich telefony mogły się zalogować wówczas w dwóch różnych stacjach bazowych (...) na terenie miasta z uwagi na obciążenia sieci i przerzucenia połączeń do sieci mniej obciążonej- czego nie da się wykluczyć).

Świadek M. S. na rozprawie przyznał ,że chodził z sąsiadem z pierwszego piętra do sklepów , po mieście , ale nie pamiętał , czy tak było 03.04.2013 r. , bo nie pamiętał , co robił tego dnia – tak podawał w obu swoich zeznaniach. Zatem sąd nie mógł stwierdzić jednoznacznie ,czy oskarżony M. W. (1) i M. S. byli razem w mieście w dniu 03.04.2013 czy też nie.

Zeznania świadka D. O. , częściowe zeznania świadka E. S. (1) potwierdziły ,że oskarżony znał się z M. S. . Jak zaznaczył już sąd powyżej uzasadnieniu , świadek E. S. (1) wpieryw zeznała odmiennie w tym zakresie – tej części jej zeznań jako odbiegającym od reszty omawianych dowodów sąd nie dał wiary , zresztą nie podtrzymała jej ona . Na rozprawie znajomość z M. W. (1) potwierdził w końcu i sam świadek M. S. . Pierwotnie słuchany w drodze pomocy prawnej na Ukrainie w dniu 19.11.2013 r. skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań (na podstawie art. 63 Konstytucji Ukrainy , art. 18, 66 kodeksu postępowania karnego Ukrainy , zob. jego zeznania na k- 2229-2236). W toku kolejnego przesłuchania znów przeprowadzonego w drodze pomocy prawnej na Ukrainie w dniu 04.08.2014 r. M. S. zeznał ,że nie zna M. W. (1) , był mu okazany wizerunek oskarżonego na zdjęciu na tablicy poglądowej (zobacz k- 1265 w zw.z k- 1260) i świadek zeznał ,że nie poznaje osoby na fotografii (zeznania w tłumaczeniu na język polski na k-3730-3745) . Sąd nie dał wiary tej części zeznań , gdyż świadkowie i sam oskarżony wskazywali zgodnie, że oskarżony i M. S. się znali , potwierdzają to też analizy połączeń telefonicznych (że dzwonili do siebie), mieszkali przez pewien okres w początkowych miesiącach roku 2013 w jednym budynku w G. na ul. (...) pod numerami (...) i (...) . Poza tym na rozprawie świadek M. S. przypomniał sobie w końcu oskarżonego M. W. (1) jako sąsiada mieszkające na pierwszym piętrze w tym samym budynku co on w G. wraz z kobietą i dziećmi. Sąd nie dał wiary poza tym tej części zeznań M. S. , w której podawał on ,że opuścił terytorium RP , bo zakończył pracę w związku ze skróceniem etatu pracowników w 2013 r. Jest to zupełnie sprzeczne z tym , co zeznał świadek V. T. , który podał ,że już w lutym 2013 r. M. S. zrezygnował sam z pracy , bo za mało zarabiał, ale nie wyjechał on wtedy z Polski , tylko dalej przebywał w G.. Poza tym na rozprawie M. S. pytany o to samo zeznał odmiennie . Sąd nie dał też wiary tej części jego zeznań ,że rzeczy nie zabrał wyjeżdżając z Polski , bo był pewien ,że wróci , ale nie miał możliwości powrotu . Na rozprawie podał ,że skończyła mu się wiza , co jest oczywiście sprzeczne z kopią wizy znajdującą się w aktach sprawy . Z dokumentu tego wynika ,że ważność wizy kończyła się dopiero w dniu 20.08.2013 r. Na rozprawie świadek M. S. zaprzeczył , by miał w ogóle kiedykolwiek jakieś obrażenia na twarzy, na co wskazywał z kolei oskarżony (że było to 03.04.2013 r.) i świadek E. S. (1)(ona nie pamiętała, kiedy to miało być). Jak podniósł prokurator , M. S. kart w telefonie nie zmieniał , ale za to wyjechał z Polski w sposób nagły w dniu 13.04.2013 r. po północy (zostawił trzy torby w Polsce z rzeczami osobistymi) i skłamał podając powód tego nagłego wyjazdu , skłamał też co do sposobu przekroczenia granicy .

Poza tym w tym miejscu sąd miał na uwadze opinię z badań DNA , w której biegły wskazał ,że z próbki pobranej z powierzchni pudełka od maszynki do strzyżenia włosów z zawartością końcówek i akcesoriów do tej maszynki znalezionej przez policję w jednej z trzech toreb pozostawionych przez M. S. w mieszkaniu na ul. (...) w G. wyizolowano DNA zgodne z DNA J. G. (1). Oskarżony wskazywał, że M. S. znał się z J. G. (1) i był u niego w zakładzie , jeszcze zanim doszło do popełnienia zbrodni. Świadek M. S. temu zaprzeczył, podał ,że nie znał J. G. (1) , podał też ,że nie był w mieszkaniu na ul. (...). Sąd zatem wzięło się w jego torbie pudełko od maszynki do strzyżenia włosów wraz z zawartością ze śladem DNA należącym do J. G. (1) , pozostaje niewyjaśnione.

Niewątpliwie zostało wykazane, że świadek M. S. w wielu miejscach swoich zeznań kłamał, dlaczego to robił - nie ustalono. Co istotne - w opinii z zakresu badań DNA wskazano, że do badań porównawczych otrzymano jedynie materiał porównawczy pobrany od J. G. (1) i M. W. (1). Nie otrzymano materiału porównawczego, który byłby pobrany od M. S..

Sąd dał wiarę jedynie tej części zeznań, w której M. S. podał, że był w Polsce w G. w pierwszej części roku 2013 r., że zostawił w G. swoje torby, gdy wyjeżdżał z Polski, że znał sąsiada z pierwszego piętra z ul. (...) w G., który mieszkał z kobietą i dziećmi, z którym pojechał do Niemiec szukać pracy pociągiem (sąd na podstawie danych opisowych podawanych co do tej osoby na rozprawie przez świadka ustalił, że chodziło o oskarżonego M. W. (1)) i że z tym sąsiadem chodził po mieście, po sklepach - jak przyznał na rozprawie, albowiem te okoliczności mają potwierdzenie w innych dowodach.

Sąd dał przy tym częściowo wiarę zeznaniom świadka V. T., który błędnie określił czas ważności wizy M. S. i w tym zakresie sąd odmówił dania wiary tym zeznaniom, w pozostałym zakresie nie podważyło wiarygodności tych zeznań. Pismo Straży Granicznej z k- 446 potwierdza słowa tego świadka dotyczące tego, kiedy M. S. przyjechał do Polski. Jak wynika z dokumentów - kserokopii wizy i zgłoszenia pobytu czasowego wiza była ważna od 12.09.2012 do 20.08.2013. Mając na uwadze treść w/w dokumentów sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. S. z rozprawy, że musiał on nagle wyjechać z Polski, bo skończyła mu się wiza i dlatego nie zabrał swoich rzeczy z mieszkania przy ul. (...) w G.. W świetle treści tych dokumentów zeznania te nie polegały na prawdzie. Z pisma SG wynika też, że M. S. opuścił Polskę 13.04.2013 r. o godzinie 00.40 przez przejście piesze, co także nie pasuje do jego zeznań z rozprawy o tym, że wyjechał z Polski samochodem, który kupił. Poza tym jak wynika z zeznań świadka V. T. M. S. nie zainteresował się nawet pozostawionymi w Polsce rzeczami, w ogóle nie zadzwonił do niego.

Sąd miał na uwadze, że nigdy w toku całego procesu oskarżony nie przyznał się do zabicia J. G. (1), a brak było dowodów chociażby w postaci śladów traseologicznych, odcisków palców, śladów DNA z miejsca zbrodni, które pasowałyby na niego (opinia z zakresu badań DNA wykluczyła, by zabezpieczone ślady należały do niego), by móc podważyć jego wyjaśnienia co do tej kluczowej okoliczności - w świetle dodatkowo tego, co zeznał świadek A. S. o pojawieniu się w mieszkaniu J. G. (1) już po dokonaniu zabójstwa J. G. (1) innego mężczyzny niż oskarżony (który musiał znać miejsce zamieszkania J. G. (1)). Tym bardziej, że z próbek pobranych do badań z zakładu J. G. - z linki plecionej znalezionej przy zwłokach J. G. (1) oraz z powierzchni przedłużacza zabezpieczonego w trakcie oględzin mieszkania przy ul. (...) w G. wyizolowano mieszaniny DNA pochodzące od co najmniej dwóch osób, od J. G. (1) i od innej osoby, którą nie był oskarżony. Nie można też przy tym pominąć wyników z badania śladów traseologicznych, o czym poniżej.

Jak już wskazał powyżej sąd wyjaśnienia oskarżonego w wielu miejscach nie polegały na prawdzie, ale prawo oskarżonego do obrony polega między innymi na tym, że może on kłamać, nie ma obowiązku mówienia prawdy, nie ma obowiązku się obciążać (zobacz choćby wyrok SA w Warszawie z dnia 24.08.2004 r., II AKa 236/04: odrzucenie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego chronionego zasadami domniemania niewinności i in dubio pro reo samo w sobie nie może rodzić dla niego niekorzystnych skutków; w szczególności pozbawienia waloru wiarygodności jego alibi zawartego w wyjaśnieniach nie może być traktowane jako jedna z obciążających go przesłank). Oskarżony od początku postępowania wskazywał, że J. G. (1) zabił M. - M. S.. Początkowo oskarżony twierdził, że M. S. mu to powiedział, że zabił J. G. (1). Na rozprawie zaprzeczył, by tak wyjaśniał, że nie wie, skąd to się wzięło. W śledztwie wyjaśnił, że M. S. chciał go sprzątnąć, na rozprawie podał, że nie przypomina sobie by tak wyjaśniał, ale jednocześnie podawał, że miał takie odczucie.

W toku posiedzenia przygotowawczego oskarżony podawał, że nie okradł J. G. (1), w protokole zapisano też „ja kradłem”, co wobec dalszej części zdania wskazuje, że być może w protokole popełniona została omyłka pisarska przy zapisie słów „ja kradłem, ale”, gdyż zapis tego zdania nie ma sensu w tym zakresie. Oskarżony zaprzeczył na rozprawie, by tak wyjaśnił.

Początkowo oskarżony zaprzeczył, by kiedykolwiek był w warsztacie J. G. (1). Potem zmienił to twierdzenie. Zresztą zeznania świadka H. N. ze śledztwa wskazują na to, że spotkała go ona w zakładzie. H. N. nie rozpoznała M. W. (1) na zdjęciu na tablicy poglądowej, choć spotkała go w zakładzie, ale nie musiała go przecież pamiętać. Dlatego mając na uwadze jej pierwotne zeznania ze śledztwa i późniejsze wyjaśnienia oskarżonego, sąd nie dał wiary pierwotnym twierdzeniom oskarżonego, że nigdy nie był on w zakładzie J. G. (1).

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka E. S. (1). Sąd nie dał wiary tej części jej zeznań z k- 117, w której wskazała ona, że środę 03.04.2013 r. M. W. (1) spędził z nią w domu, byli na spacerze i w sklepie, ale wszędzie razem, nigdzie on sam nie wychodził. Jest to sprzeczne z tym, co wyjaśnił sam oskarżony odnośnie przebiegu tego dnia. Poza tym jest to sprzeczne z treścią dokumentów w postaci analizy połączeń telefonicznych, oględzin telefonów, z których wynika, że oskarżony i E. S. (1) dzwonili do siebie w godzinach 16-18.00 w dniu 03.04.2013 r. Zresztą skonfrontowana z treścią tego dokumentu E. S. (1) wycofała się z tych zeznań i stwierdziła, że nie wie, co oskarżony robił w godzinach popołudniowych w dniu 03.04.2013 r.

Odnośnie trzeciej grupy poszlak – z samych wyjaśnień oskarżonego wynika, że J. G. (1) dawał mu pieniądze na zakup materiałów budowlanych, płacił mu za wykonane prace remontowe. Tak że oskarżony widział i wiedział, że ma on pieniądze, bo J. G. (1) zawsze płacił gotówką. Oskarżony wiedział, że J. G. (1) posiada działkę w L., że ma samochód, bo z nim tam jeździł. Znał jego mieszkanie na ul. (...), bo w nim wykonywał prace remontowe. Był obecny przy sprzedaży mieszkania na ul. (...) przez J. G. (1) dla D. O. (1) wiedział, że J. G. (1) wziął pieniądze za mieszkanie w znacznej wysokości do ręki, nie chciał, by wpłacono je do banku. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego mają potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach świadka D. O. (1) i częściowych zeznaniach świadka E. S. (1). Dlatego w tym zakresie sąd dał tym dowodom wiarę. Wszystkie te dowody wskazują, że oskarżony znał sytuację majątkową, finansową J. G. (1), a jak wynika z protokółów oględzin miejsc zdarzeń, zeznań świadka Y. P. odnośnie tego, co zginęło, motywem zabójstwa była chęć rabunku wartościowych rzeczy. Sąd dał też wiarę zeznaniom Y. P., H. N. (zeznaniami z rozprawy częściowo), które dobrze znały J. G. (1), widywały go niemal na co dzień i dobrze wiedziały, co należało do niego, co nosił. Dzięki temu świadek Y. P. była w stanie wskazać, co zginęło i była w stanie rozpoznać rzeczy należące do J. G. (1). Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom H. N. (1) z rozprawy, gdyż w długi czas od zdarzenia zaczęła ona podawać nowe okoliczności, o których wcześniej nie wspominała. Nie było to wiarygodne, mając na uwadze wskazaną wiedzę i doświadczenia życiowe – jak działają mechanizmy pamięci (lepiej pamięta się zdarzenie zaraz po nim), ponadto jej słów nie potwierdził ani świadek J. B. (k- 4876, 4877), zaprzeczając, by czegoś nie protokołował, ani świadek D. O. (1) – która również zaprzeczyła jej twierdzeniom. Poza tym w sposób ewidentny świadek H. N. myliła się co do osoby D. O. (1).

Odnośnie czwartej grupy poszlak – z zeznań świadków A. W., J. F., A. T., T. S., wynika, że oskarżony dał się niektórym poznać jako osoba nie radząca sobie z emocjami, agresywna. Zeznania tych świadków są zgodne w tym zakresie. Sąd dał wiarę tym zeznaniom. Tym bardziej, że mają one potwierdzenie w treści opinii psychiatrycznych i psychologicznych przytoczonych powyżej w uzasadnieniu przy omawianiu czynu z pkt I aktu oskarżenia.

Odnośnie 5 grupy poszlak – są to głównie zeznania świadka P. I., dwie umowy z lombardu, zatrzymane dowody rzeczowe. Na podstawie tych dowodów sąd przyjął, że rzeczy zabrane ofierze znalazły się w rękach oskarżonego M. W. (1). Na temat tego, skąd miał te rzeczy, oskarżony nic w lombardzie nie mówił P. I. Y. P. rozpoznała te rzeczy jako własność J. G. (1). Telefon jest też zindywidualizowany poprzez nr (...), był to telefon pokrzywdzonego, bo w tym telefonie logowała się karta SIM z jego numerem telefonu). Obrączka i sygnet musiały zostać zabrane z mieszkania na ul. (...), bo na co dzień J. G. (1) tych rzeczy nie nosił, jak wynika z zeznań Y. P. i H. N.. Sąd przyjął też na podstawie doświadczenia życiowego, że rzeczy związane z telefonem M. – gwarancja, opakowanie, instrukcja obsługi, słuchawki, ładowarka – również musiały zostać zabrane z mieszkania J. G. (1), gdyż regułą jest, że nikt nie nosi ze sobą gwarancji czy o instrukcji obsługi telefonu czy opakowania do niego. Co prawda J. G. (1) trzymał w zakładzie różne dokumenty, w tym np. dotyczące samochodu, jak wynika z protokółów przeszukania zakładu i protokółów oględzin rzeczy, ale najwidoczniej sprawca nie zdążył przeszukać tych rzeczy, bo wśród nich policja znalazła również pieniądze w niemałych kwotach, które w przypadku znalezienia sprawca zabrałby – a wśród tych rzeczy nieprzeszukanych przez

sprawcę - papierów nie było dokumentów dotyczących telefonu. Sam telefon J. G. (1) musiał mieć ze sobą w zakładzie , gdyż o 10.00 otwierał zakład , a 10.15 w dniu 03.04.2013 r. przeprowadził rozmowę przez przedmiotowy telefon.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków B. B. i P. I.. Zeznania tych świadków mają potwierdzenie w umowie pożyczki/przechowania nr (...) z dnia 10.04.2013 r. dotyczącej sygnetu i obrączki oraz umowie pożyczki/przechowania nr (...) z dnia 10.04.2013 r. dotyczącej telefonu M.. Sąd miał też na uwadze ,że nawet właściciel lombardu nie miał podejrzeń co do legalności pochodzenia rzeczy przyjętych do lombardu od oskarżonego M. W. (1), a prowadzi on swój biznes od kilku lat i z racji wykonywanego zawodu ma doświadczenia w tym zakresie . Dlatego mając na uwadze chociażby zeznania tego świadka nie sposób było przypisać oskarżonemu paserstwa- nie da się wykazać ,że wiedział on ,że zatrzymane przedmioty pochodzą z czynu zabronionego ani nie występują w sprawie okoliczności , na podstawie których powinien i mógł on przypuszczać ,że przedmioty te pochodzą z czynu zabronionego. Ceny wskazywane przez oskarżonego , po jakich miał on te rzeczy odkupić od innej osoby , mając na uwadze ,że były to rzeczy używane ,z drugiej ręki , nie były rażąco zaniżone i nie należały do okoliczności , na podstawie których należałoby przypuszczać ,że rzeczy te pochodzą z czynu zabronionego. Sam oskarżony w swych wyjaśnieniach podawał ,że nie przypuszczał ,że rzeczy te pochodzą z przestępstwa. Odnośnie okoliczności , dlaczego rzeczy oddał do lombardu w D. , a nie w G. , oskarżony wyjaśniał zmiennie - wpieryw podał , że obawiał się ,że może zatrzymać go policja, poza tym w D. dostałby więcej . Potem zaprzeczył , by wyjaśniał ,że obawiał się policji. Faktem jest ,że z lombardu w D. oskarżony wcześniej już korzystał , pamiętał go świadek P. I. , który dane oskarżonego miał już wcześniej w komputerze. Oskarżony skłamał P. I. odnośnie okoliczności ,że korzysta z pomocy lombardu ,by pomóc bratu w kłopotach.

Co do treści wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) w omawianym zakresie , to sąd na podstawie dostępnych w sprawie dowodów nie mógł wykluczyć zasadniczego twierdzenia oskarżonego dotyczącego tego , skąd miał on rzeczy oddane do lombardu w postaci telefonu komórkowego , sygnetu i obrączki należących do J. G. (1). Oskarżony w tym zakresie od początku twierdził ,że nabył je od obywatela Ukrainy M. S. , bez obecności świadków . Ten na rozprawie w dniu 08.09.2016 r. temu zaprzeczył. W ten sposób sąd dysponował po raz kolejny dwoma sprzecznymi wersjami pochodzącymi od osób równie mało wiarygodnych. A brak było w tym zakresie innych dowodów , które mogłyby pomóc w weryfikacji tych dwóch różnych wersji .

Sąd nie mógł też wykluczyć takiej wersji zdarzeń ,że faktycznie oskarżony M. W. (1) nabył zatrzymane w sprawie przedmioty , ale od innej osoby , którą teraz osłania i nie chce jej celowo ujawnić. Sąd doszedł do takich wniosków , mając na uwadze treść zeznań świadka A. S. , z których to zeznań wynika ,że do mieszkania J. G. (1) już po zabójstwie wszedł bez pukania inny mężczyzna niż M. W. (1), posługując się kluczami od mieszkania zabranymi ofierze. Dopiero na rozprawie sąd okazał A. S. wizerunek M. S. . Było to 21.10.2015 r. - ponad dwa i pół roku od czasu , gdy mijiała ona mężczyznę na klatce schodowej - i na rozprawie najpierw wskazała ona , że nie jest w stanie rozpoznać tego mężczyzny , następnie zaś po okazaniu jej kilku zdjęć M. S. zaprzeczyła ona , by to M. S. był tym mężczyzną . Ale z uwagi na upływ czasu , jaki minął, sąd nie był do końca pewien , czy świadek się nie myli , czy upływ czasu nie zatarał jej obrazu mężczyzny w pamięci. Tym bardziej ,że sąd miał na uwadze to ,że już na wcześniejszej rozprawie 28.08.2015 r. świadek zeznawała odmiennie niż w toku śledztwa i wskazywała ,że nie może powiedzieć na 100 procent , czy to był oskarżony czy nie. Stwierdziła też ,że oskarżonego nie widziała wcześniej, choć w śledztwie zeznała odmiennie- rozpoznała go wówczas na zdjęciu jako osobę remontującą mieszkanie J. G. (1). Świadek przyznała ,że lepiej pamiętała zdarzenia , jak zeznawała w roku 2013 , wskazała ,że wtedy podawała prawdę. Podtrzymała ona też odczytane jej zeznania ze śledztwa.

Sąd uznał ,że niepamięć świadka na rozprawie jest wynikiem naturalnego procesu zacierania się zdarzeń w pamięci świadka w miarę upływu czasu.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka A. S. ze śledztwa. Jej zeznania są logiczne, rzeczowe, spójne . Stanowią relację tego , co świadek widziała i słyszała. W dniu zdarzenia około godziny 17.00-17.30 widziała ona mężczyznę , który wszedł do mieszkania J. G. (1), nie pukając , używając klucza do mieszkania . Świadek sprostowała na k- 191 omyłkę zawartą w protokole na k- 69 , gdzie zabrakło słowa „nie” w trzeciej linii od dołu - świadek zeznała wówczas ,że nie słyszała powitania i to potwierdziła w kolejnym protokole . Na okazanej tablicy poglądowej świadek na 190 pod nr 4 rozpoznała na 100 procent w oskarżonym M. W. (1) pracownika , który remontował mieszkanie J. G. (1). Jednocześnie

wskazała ,że na tablicy zdecydowanie nie ma twarzy mężczyzny, którego widziała na klatce schodowej , na podstawie jej zeznań sporządzono rysopis tego mężczyzny na k- 214 .Świadek była konsekwentna w swym rozpoznaniu i pewna tego , co widziała. Kilka dni później pytana o to samo, konsekwentnie podtrzymała swoje twierdzenia w omawianym zakresie. Sąd oceniając zeznania świadka i jego pamięć wziął pod uwagę jego wiek w chwili składania zeznań - 47 lat ,że jest to osoba wykształcona , wykonująca zawód kadrowej w szkołach . Mając to na uwadze , a także pewność świadka, z jaką ona zeznała i była pewna swoich sądów , sąd przyjął, że świadek nie mylił się w swym rozpoznaniu. Świadek znała z widzenia M. W. (1) , bo wcześniej remontował on mieszkanie J. G. (1), dlatego sąd dał jej wiarę , że była ona w stanie kategorycznie stwierdzić ,że na klatce mijala nie jego ,ale inną osobę. Była ona w stanie rozpoznaćM. W. (1) nawet na mało aktualnym, legitymacyjnym zdjęciu.

Oznacza to ,że na klatce świadek A. S. widziała i słyszała innego mężczyznę niż oskarżony M. W. (1) ,a który to nieustalony mężczyzna , posługując się kluczem do mieszkania , wszedł do niego bez pukania , a działo się to w dniu 03.04.2013 r. w godzinach , które odpowiadają czasowi już po zabiciu J. G. (1). Przy czym przy ciele J. G. (1) nie odnaleziono kluczy do mieszkania. Organom ścigania nie udało się ustalić tego mężczyzny .

Zeznania A. S. to poszlaka , która spowodowała pęknięcie łańcucha poszlak wskazujących na oskarżonego M. W. (1) jako sprawcę zbrodni zabójstwa. Dzięki tym zeznaniom wiemy, że nieznanemu mężczyźnie przeszukiwał mieszkanie J. G. (1) już po jego śmierci . Na okoliczność przeszukiwania mieszkania wskazują protokoły oględzin mieszkania sporządzone przez policję (w mieszkaniu panował bałagan , szuflady były pootwierane) ,a zeznania świadków P. D. (1) , K. K. (2) , A. N. wskazują na to ,że zasłonięto okna w tym mieszkaniu w tym celu , by nikt nie dojrzał , co się w nim dzieje. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. D. (1) , K. K. (2) , A. N. , gdyż ich zeznania są zborne , rzeczowe , spójne , logiczne. Wynika z nich ,że w dniu 03.04.2013 r. okna w mieszkaniu J. G. (1) zostały zasłonięte ,a w mieszkaniu tym w tym czasie paliło się światło. Było to w godzinach około 19.00 (o 20.30 miało być zgaszone) , potem 20.40 i 22.40 , o ile świadkowie dobrze zapamiętali godziny. W każdym bądź razie z pewnością okna zostały zasłonięte po zmroku , kiedy zostały zapalone światła, wszyscy 3 świadkowie widzieli zawieszony na oknie materiał w tym dniu wieczorem , a policja w trakcie przeszukania mieszkania zabezpieczyła te materiały wiszące na oknie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : S. C. , W. G. , R. G. , A. G. , I. G. , M. K. , W. S. , T. G. , S. C..Zeznania te są logiczne , rzeczowe , spójne ,dotyczą one okoliczności życiaJ. G. (1) , okoliczności znalezienia jego ciała , tego , kiedy był ostatni raz widziany. Natomiast nie były one pomocne do ustalenia okoliczności , kto zabił J. G. (1) , bowiem te osoby wiedzy w tym zakresie nie posiadały.

Sąd miał na uwadze również treść obu opinii traseologicznych . Do porównania zabezpieczono buty męskie znalezione w czasie przeszukania w mieszkaniu oskarżonego ul. (...) oraz buty sportowe marki N. , w których został zatrzymany oskarżony w R.. Biegła A. P. (3) , ekspert Laboratorium Kryminalistycznego KWP w G. , wykluczyła , by ślady zabezpieczone na ul. (...) w zakładzie i na ul. (...) w mieszkaniu J. G. (1) pochodziły od tych zabezpieczonych butów oskarżonego. Czyli śladów traseologicznych nie udało się dopasować do oskarżonego. Sąd uznał obie opinie za w pełni wiarygodne , spełniają one bowiem wszelkie kryteria z art. 201 kpk – są pełne , jasne , logiczne , nie zawierają braków czy rozbieżności. Strony nie zgłosiły pod ich adresem żadnych zastrzeżeń. Opinia z dnia 15.05.2013 zawiera istotną informację ,że nie można wykluczyć ,że ślady dowodowe zabezpieczone na ul. (...) mogą pochodzić od butów o takiej samej kompozycji wzorniczej podeszwy , co ślad oznaczony w trakcie badań nr 9A zabezpieczony na ul.(...) (chodzi o wzór podeszwy buta z charakterystycznym elementem w postaci kompozycji figur kątowych). Oznacza to ,że nie jest wykluczone, że ta sama osoba , która była w zakładzie i zabiła J. G. (1)(ślady podeszw butów na podłodze zrobione zostały z krwi) , była też potem w jego mieszkaniu.

Sąd ocenił jako wiarygodne wszystkie opinie wydane w sprawie. Były one bowiem jasne , pełne, pozbawione sprzeczności. Opinie spełniają wszystkie kryteria z art. 201 kpk , zostały one sporządzone przez osoby posiadające odpowiednią naukową wiedzę , doświadczenie w swej dziedzinie , osoby postronne , nie związane z samym zdarzeniem ani z żadną ze stron , mają one walor obiektywizmu , są rzeczowe , spójne , logiczne.

Również treść dokumentów wymienionych przy ustaleniach stanu faktycznego nie budziła żadnych zastrzeżeń, nie bowiem nie podważały ich wartości dowodowej, ich legalności czy rzetelności.

Zeznania świadków, K. S., Z. S., M. R., S. K., P. L., K. M., W. K., Z. S., S. T., K. T., A. M., M. S., N. G., A. K., Ł. C., K. C., E. N., R. M., Z. L., M. S., P. T., M. C., J. J., D. G. G. K., S. G., E. Z., L. K., J. P., Z. S., K. S., T. C., J. K., J. K., I. S., K. K., M. R., R. B., D. Z., W. K., D. K., N. J., P. J., S. K., K. P., K. S., P. S., M. P. nie wnosiły do sprawy nic istotnego.

Zapisy z monitoringów i protokoły ich oględzin nie ujawniły okoliczności związanych ze zdarzeniem.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (choćby wyrok SN z dnia 19.11.2008, V KK 74/08) w procesie poszlakowym łańcuch wiążących się ze sobą poszlak można uznać za zamknięty tylko wówczas, gdy każda z poszlak będąca ogniwem tego łańcucha ustalona została w sposób niebudzący wątpliwości i uniemożliwiający jakiegokolwiek inne rozważania. W przeciwnym wypadku, gdy zachodzą okoliczności poddające w wątpliwość choćby tylko jedną z poszlak, stanowiącą ogniwo łańcucha, to nie można stwierdzić winy oskarżonego. W przedmiotowej sprawie sąd miał do czynienia właśnie z taką sytuacją. Dowód z zeznań świadka A. S. nie pozwala na wykluczenie możliwości innej wersji zdarzenia (innej niż ta przedstawiona przez prokuraturę), w której oskarżony pełnił być może jakąś rolę (być może we współdziałaniu z kimś innym) - ustalenie jaką rolę na podstawie posiadanych dowodów jest niemożliwe, bowiem są to już jedynie domniemania i przypuszczenia. Niemniej rysują się w sprawie wyraźnie inne wersje (wersja) przedmiotowego zdarzenia, których nie da się wyeliminować. Sąd powyżej wskazał też na inne dowody, które pozwalają podważyć niekorzystną dla oskarżonego wersję zdarzenia przedstawioną w akcie oskarżenia.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu orzeczono zgodnie z § 2 ust. 1, 2, 3, § 3 ust. 1, §14 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5, § 16, 19, 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) Dz. U. nr 163/1348. Podwyższona stawka wynikała z nakładu pracy włożonego w sprawę i z racji skomplikowania sprawy i obszerności materiału dowodowego.

Na podstawie art. 624 par. 1 kpk, sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w części skazującej i obciążył nimi Skarb Państwa z uwagi na to, że obecnie w związku z pobytem w AŚ nie ma on żadnych dochodów. Nie ma on również majątku, z którego można by ściągnąć koszty.